

פרוטוקול מס' 155
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, כ"ג בתמוז התשנ"ז (28 ביולי 1997), שעה 10:00

נכחו: חברי הוועדה:

היו"ר אברהם רביץ
רפאל אדרי
נסים דהן
אברהם הירשזון
צבי הנדל
יצחק כהן
מיכאל נודלמן
אחמד סעד
אופיר פינס-פז
מיכאל קליינר
אמנון רובינשטיין
אברהם שוחט
שלום שמחון

מ"מ

חיים אורון
זאב בויס
שמריהו בן-צור
סופה לנדבר
ראובן ריבלין
רחבעם זאבי

המוזמנים:

שר התחבורה יצחק לוי
רות בן-ברוך, אלי אביר, יהודה שטיין,
עמוס בן-שאול, יאיר פלח
- משרד התחבורה
- המועצה הלאומית למניעת תאונות
- משרד האוצר
בומה ברחד
דיינה ירום, עפרה רוט
איתי אייגס, שי וינר, דן זייצ'יק
אופיר קרני, עופר לינצ'בסקי,
הראל בלינדה, נטשה מיכאלוב
- אגף התקציבים, משרד האוצר
- משרד החינוך התרבות והספורט
משה שגיא

אנה שניידר
סמדר אלחנני
איוור קרשנר
תמר שפנייר

יועצת משפטית:
יועצת כלכלית:
מנהל הוועדה:
קצרנית:

סדר היום:

- 1) צו נכי רדיפות הנאצים (שינוי שיעורי התגמולים), התשנ"ז-1997.
- 2) צו לעידוד החיסכון (אדגר השקעות ופיתוח בע"מ) (תיקון).
- 3) הצעות לסדר-היום.
- 4) תקנות פיצויים למניעת תאונות דרכים (קרן למימון פעילות למניעת תאונות) (תיקון מס' 2), התשנ"ז-1997.
- 5) הצעת חוק נסיעות בנות שירות לאומי בתחבורה הציבורית, התשנ"ו-1996, מאת חה"כ רחבעם זאבי.
- הצעת חוק דמי קיום ונסיעה בתחבורה הציבורית לבנות שירות לאומי, התשנ"ז-1996, מאת חה"כ שמריהו בן-צור.
- 6) שינויים בתקציב לשנת 1997.

צו נכי רדיפות הנאצים (שינוי שיעורי התגמולים), התשנ"ז-1997

היו"ר אברהם רביץ:

אני פותח את הישיבה. לפני ההצעות לסדר-היום אני מבקש להביא נושא קצר כדי לשחרר את האנשים - עידכון שיעורי התגמולים לנכי רדיפות הנאצים. יש בקשה להשוות את זה לנכי צה"ל. זו פנייה מטעם האוצר.

נסים דהן:

האם זה לא גורר אחריו שום הצמדות לגופים אחרים?

היו"ר אברהם רביץ:

לא.

סמדר אלחנני:

שלא תחשבו שנותנים פה עושר גדול.

אופיר פינס-פז:

אני בעד לאשר.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, אנחנו אישרנו את צו נכי רדיפות הנאצים (שינוי שיעורי התגמולים). תודה.

סמדר אלחנני:

תשימו לב שתוקף העידכון הוא רטרואקטיבי, החל מ-1 באוקטובר 1996.

צו לעידוד החיסכון (אדגר השקעות ופיתוח בע"מ) (תיקון)

איוור קרשנר:

יש פה הודעה של יו"ר הרשות לניירות ערך: תיקון להנפקה של אדגר השעות ופיתוח - במקום 5% ריבית כפי שהיה בבקשה המקורית, שזה יהיה 5.25%.

היו"ר אברהם רביץ:
זה מאושר. תודה.

הצעות לסדר-היום

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו עוברים להצעות לסדר-היום. ראשון - חה"כ נסים דהן.

נסים דהן:

לאור הפרסומים בכלי התקשורת על הקיצוץ שאושר בממשלה, ואני מתאר לעצמי שזה יהיה מונח על שולחן הוועדה הנכבדה--

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו צריכים לאשר את הקיצוצים עצמם, אבל עוד לא החליטו בממשלה על פירוט.

נסים דהן:

בדיוק על זה אני רוצה לדבר, אדוני היו"ר. אני הייתי מציע שהוועדה תפנה לממשלה ותבקש שיניחו על שולחן הוועדה לפני הדיון את הפירוט של הקיצוצים, כדי שהממשלה לא תתבזה.

חיים אורון:

יש לי הצעה יותר טובה. היות וצחי הנגבי הודיע שהקואליציה היא מעל הממשלה, אני מציע שתכנסו את הקואליציה אחרי ישיבת הממשלה, תקבלו החלטות ולפי זה תפעל הכנסת. זה מה שהיה עם החוק של רמת הגולן.

נסים דהן:

חה"כ אורון, אתה רוצה לתת לי לסיים את ההצעה שלי ליו"ר הוועדה? אני מבקש שהוועדה תפנה לממשלה ותבקש שיניחו את הצעת הקיצוצים על שולחן הוועדה מספר ימים לפני הדיון כדי שחברי-הכנסת יוכלו להעיר את ההערות שלהם. מהניסיון שלנו בעבר, כשחברי-הכנסת העירו הערות וניהלו משא ומתן עם האוצר, באה הצעה הרבה יותר מושלמת לוועדה וזה עבר יותר בכבוד. אם יעשו מחטף ויביאו הצעה ברגע האחרון, אני חושש מאוד שלממשלה יהיה קשה מאוד להעביר את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

אם הם יניחו על שולחן הוועדה נייר כזה באופן וולונטרי, יכול להיות שזה יעזור להם למרות שאני לא חושב שאנחנו צריכים את זה. לכל חבר-כנסת בוועדה הזו יש איזשהו קשר עם שר מסוים. אבל מבחינת דיון תקין, אני מוכרח לומר שאם אנחנו נעשה סדר ונדון בתוכנו בהצעות שטרם גובשו בממשלה, אני חושב שזה לא מקובל.

אברהם שוחט:

המסגרות גובשו. כל משרד יודע כמה מורידים לו, הבעיה היא החלוקה בפנים.

היו"ר אברהם רביץ:

אבל זה עדיין לא סופי.

נסים דהן:

אני מבקש שיניחו פה הצעה. אני שומע שיש משרדים שיקצו להם סכומים הרבה יותר גדולים מאשר למשרדים אחרים, ויש סעיפים מסוימים שכבר צבעו אותם.

היו"ר אברהם רביץ:

הרי כמה מורידים לכל משרד בגדול, כולנו יודעים. זה גם התפרסם בעיתונות. אבל למה להתווכח? אני אפנה לשר האוצר ואבקש ממנו שיספק לחברי הוועדה את החומר שיש בידו.

חיים אורון:

שר האוצר בא הנה מחר?

היו"ר אברהם רביץ:

כן. תה"כ שוחט, בבקשה.

אברהם שוחט:

אני רוצה להעיר שתי הערות שחלקן הן בבחינת הצעות לסדר-היום. אבל מכיוון ששוחחתי עליהן עם היושב-ראש בטלפון, אני בכל אופן רוצה לומר אותן גם לחברי הוועדה וגם לפרוטוקול.

אני רוצה לחזור ולמחות על כך שאתה מעכב ללא צורך את התיקון לחוק בנק ישראל. כמעט שישה חודשים עברו מאז שהחוק עבר בקריאה טרומית ולמעלה מתשעה חודשים מאז שהוא הונח על שולחן הכנסת. היה דיון אתך ועם חברים נוספים מציעי החוק, תה"כ שטרית ותה"כ פורז, והגענו להסכמה על נוסח שאתה תתמוך בו. בחודש מרץ היתה פנייה של שר האוצר הקודם, דן מרידור, לחכות חודש-חודשיים. נענינו ובהסכמה כוללת חיכינו לתחילת הכנס הזו. אני לא חושב שזה עניינה של הכנסת אם התחלף שר אוצר או לא התחלף שר אוצר, או אם נגיד בנק ישראל הואיל להגיש את החוק או לא הגיש את החוק. חוק בנק ישראל הרחב הוא סיפור גדול ואפשר להעביר את זה לקריאה ראשונה ולהמתין לקבל את החוק מהממשלה, אם בכלל יגיע. אני אומר לך, אדוני היו"ר, שלא יגיע חוק מהממשלה, כי צריך להיות שר אוצר מטורף כדי להסכים להצעה שמציע בנק ישראל.

לכן אני ממש מוחה על כך שפעם אחרי פעם אתה מפר את ההבטחות וההסכמות בעניין הזה. נכון, כפי שאמרת, שאתה יו"ר ועדת הכספים מטעם הקואליציה. על זה אין ויכוח, אבל יש הבדל בין זה לבין סירוס ושיתוק הכנסת בפעם השלישית אחרי כל ההסכמות. אני רואה את זה בחומרה, ואני מתכוונן לפנות ליועץ המשפטי לכנסת בעניין הזה. אני יודע ששישה חודשים מותר לעכב, אבל זו לא הבעיה הפורמלית. זאת בעיה שהופכת להיות מאוד-מאוד לא מתקבלת על הדעת.

דבר שני הוא גם נושא שהעליתי בפניך. אני לא יודע אם זה מגיע היום, אני מבקש ממך להביא באופן מיידי את ההעברות לרשויות המקומיות.

היו"ר אברהם רביץ:

זה יגיע היום.

אברהם שוחט:

בכל אופן אגיד מה שיש לי להגיד.

היו"ר אברהם רביץ:

גם אני אגיד.

אברהם שוחט:

עם כל הכבוד לעיריית בני ברק שצריכה לקבל כסף, לא בסמכותך המוסרית - החוקית כנראה כן - לעכב פנייה של האוצר להעביר כספים לכלל השלטון המקומי עד שבני ברק תקבל כסף. זו לא מהות תפקידך כיו"ר ועדה. זה לא היה קיים בשנים

האחרונות. אתה יכול להתווכח ואתה יכול להצביע נגד העברה או לתת לחברי-הכנסת להצביע נגד ההעברה, אבל תפקידך וכוחך בוועדה אינם בעיכובים מהסוג הזה. אמרתי לך שפנו אלי ארבעה או חמישה ראשי רשויות ואמרו: 'אנחנו צריכים לקבל את הכספים. איך ייתכן שזה מעוכב בוועדת הכספים בגלל בני ברק?'. אני מציע לך, אדוני היו"ר, לנהוג בדרך אחרת, להביע התנגדות לעניין, להציע לעכב, לעשות התייעצות סיעתית או רויזיה, להפיל את בקשת הממשלה, אבל אל תשתמש בכוחך להעלות או לא להעלות דבר לדיון בשל צרכיה של בני ברק או כרמיאל או באר שבע או כל מקום אחר. זו בקשת ממשלה, מדובר ב-300 מיליון שקל. הרשויות המקומיות צריכות את זה, הן לא יכולות להיות קורבן לצרכים שלך בבני ברק.

אברהם הירשזון:

אלו הצרכים של העירייה, לא שלו אישית.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ שוחט, אענה לך על ראשון ראשון. ראשית כל, אני רוצה לקבוע באופן חד-משמעי - וזאת תשובה לגבי שתי השאלות שלך - שסמכותו של היושב-ראש לקבוע את סדר היום של הוועדה. הסמכות הזאת איננה פורמלית גרידא, היא איננה טכנית גרידא ואני גם לא רוצה שהוועדה תרגיש את עצמה טכנית ופורמלית. היא איננה חותמת גומי וגם אני, היושב-ראש, אינני חותמת גומי.

לגבי החוק שלך ושל חברי-הכנסת שטרית ופורז על מועצת נגידיים, נכון שאנחנו ישבנו ונכון שגם אני רציתי לקדם את זה גם בגלל שאני מזדהה עם החוק, לא רק בגלל שאתם ביקשתם יפה. אני חשבתי שיש צורך לקבוע סדר חדש בתחום הזה, מבחינה הלכתית נראה לי שלא ראוי שיהיה אדם אחד בלבד שיקבע את הגורלות הכספיים של החברה בישראל. צדקה נגבית בשניים ומתחלקת בשלושה, יש לנו כללים בעניינים האלה. לכן אני מאוד הזדהיתי עם החוק. אבל לא יעלה על הדעת שלא איענה לבקשתו של שר אוצר חדש שאומר לי שהוא לא נגד החוק אבל הוא רוצה ללמוד את הנושא, כי זה לא מתנתק מכל גוף החוק של בנק ישראל. השאלה היא מהי הסמכות של הנגידות, השאלה היא על מה מופקד בנק ישראל, מה נמצא בגבול האחריות שלו. מתוך זה נגזר גם מי יהיו האנשים במועצת הנגידיים. אם בנק ישראל יתעסק, כפי שרוצה הנגיד הנוכחי, רק בעניין של הריבית, זה סוג אחד של אנשים. אם בנק ישראל יתעסק, כפי שחה"כ שוחט רוצה, במכלול הנושאים הכלכליים, זה אנשים אחרים.

עכשיו נכנס שר אוצר חדש, זה לא קורה כל יום והוא מבקש ממני: 'תן לי ללמוד את הסוגייה, עוד אל תביא את זה, אני רוצה להתייחס לזה'. אם אני נמצא בתוך מסגרת החוק, אני חושב שחובה עליי להפעיל את שיקול הדעת שלי, עם כל הכבוד--

אברהם שוחט:

לא מדברים על קריאה שנייה ושלישית, מדברים על קריאה ראשונה.

היו"ר אברהם רביץ:

זה היינו הך, זה לא הולך אוטומטית לקריאה ראשונה. חובה עליי - זו לא זכותי - להפעיל את שיקול הדעת שלי. אני הפעלתי את שיקול הדעת, יכול להיות שהוא מוטעה, ולכן קיבלתי את ההחלטה הזאת.

אברהם הירשזון:

חה"כ שוחט, אין ספק שחלק מהדברים שכללת בהצעת החוק שהגשת נובעים מכך שהיית שר אוצר ויש לך מידע רחב בנושא הזה. על סמך המידע והניסיון הגשת את הצעת החוק. זה לא סתם שאתה הגשת אותה ולא מישהו אחר. אז אם שר האוצר--

אברהם שוחט:

לא רק אני הגשתי, גם חה"כ פורז וגם חה"כ שטרית הגישו את זה אתי.

אברהם הירשזון:

בסדר, אבל אם שר האוצר רוצה ללמוד את הנושא, מה אצה לך הדרך? הוא רוצה להראות שזה חשוב.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, בואו לא נעשה מזה דיון. לגבי הנושא של הרשויות, ראשית כל אני כן מביא את זה היום אבל אני רוצה לומר משהו ברמה העקרונית ואני מציע גם לחברי הוועדה לחשוב על זה, וגם אתם נוקטים כך. כאשר מגיעה לכאן פנייה של משרד הפנים למשל, ואתם רואים שבפנייה הזאת לא כלולה רשות מסויימת באופן שרירותי בשל ניצול פוליטי של מי שאמון על העניין (אם תרצו אני אפרט), אתם מעכבים אותה. אנחנו כחברי ועדה עושים את זה השכם והערב ואני חושב שכיושב-ראש חובתי להתריע על דבר שלא נראה לי, למרות ששר הפנים הוא איש דתי והוא קרוב גם לבני ברק אבל חשבתי שהוא עשה דבר לא נכון. ברוך השם העניינים הסתדרו - זה לא נוגע לפנייה עצמה - ואנחנו מביאים היום את הפנייה התקציבית. אין לנו כלים אחרים, אנחנו עומדים מול המערכת ולפעמים אנחנו צריכים לעמוד נגד המערכת כדי לקרב אותה אל הדרך האמצעית, כדי שהיא תוכל לפעול.

אברהם שוחט:

אם אני חושב שעיריית רחובות קופחה בחלוקה, אתה תעצור את הפנייה?

היו"ר אברהם רביץ:

בכל זאת יש הבדל ביני ובינך, אבל למה לא? אם אתה תיכנס אליי לחדר ותגיד לי שיש קיפוח של רשות מסויימת, אני איענה. אתה יודע כמה חברי-כנסת ביקשו ממני לעצור דיון ונענית להם? אני לא זוכר אם ניגשו אליי חברים מהאופוזיציה, אבל אם חבר מהאופוזיציה היה ניגש אליי ומבקש לעצור פנייה מסויימת, אני איענה.

חיים אורון:

אצלנו, באופוזיציה, זה באופן קבוע, לכן אנחנו כבר לא ניגשים. אתה מכיר נושא שאני מטפל בו שש שנים, כולל שנה בוועדה הזאת. בשבוע שעבר אושרו 90 מיליון שקל, היום מאושרים ברוויזיה 90 מיליון שקל, ואני לא מצליח להזיז את זה, ושר האוצר החדש דחה אותי עכשיו פעם נוספת. אתה מכיר את הנושא, הוא עלה פה פעם, העלו אותו אנשי הערבה. שנה שלמה אני מטפל בזה והיום אמר לי שר האוצר החדש שהוא מאוד משתכנע שזה נכון והוא חושב שהכל בסדר, אבל הוא רוצה ללמוד זה. בינתיים הוא דחה את הישיבה בעניין לשבוע הבא כי השבוע יש לו ענייני תקציב.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, אנחנו לא נמצאים כאן באגף באוניברסיטה שלומדים בו אתיקה. אנחנו בכנסת, אנחנו צריכים לעבוד ואנחנו צריכים להשתמש בכלים שיש לנו. פעם אני משתמש, פעם אחרת אתה משתמש.

אברהם שוחט:

אדוני היו"ר, אתה תקבע את הנורמות, רק הציבור ידע על הנורמות. זכותך לעשות את המהלך הזה.

היו"ר אברהם רביץ:

זו לא שאלה של נורמות, זו שאלה של הפעלת שיקול דעת כאשר אני עומד מול המערכת ואני רואה שהמערכת עושה דבר שלא ייעשה.

אברהם שוחט:

אבל כשהיו פה בקשות להבהיר דברים ואמרו 'רגע אחד, יש פה דברים לא בסדר', אמרת: נאשר ואחר כך נטפל. לגבי ה-400 יחידות ביהודה ושומרון זה היה בדיוק ככה.

היו"ר אברהם רביץ:

כל דבר לגופו של עניין. הנה אתה רואה שהיום אני מביא את הפנייה של הרשויות המקומיות. חה"כ שוחט, עכשיו אני רוצה להגיד דבר אישי: אני לא חושב שאתה צריך להשתמש פה בדברים שאני אומר לך בטלפון. אני אמרתי לך: אל תדבר עם אף אחד על בני ברק. ביקשתי ממך: תן לי עוד יום למשוך את זה.

אברהם שוחט:

אני פניתי אליך כי פנו אליי.

היו"ר אברהם רביץ:

זה לא חברי מה שאתה עושה.

אברהם שוחט:

לא אתה פנית אליי, אני פניתי אליך כי פנו אליי ראשי ערים.

היו"ר אברהם רביץ:

נכון, והייתי יכול לומר שאני צריך לחשוב, אבל סיפרתי לך מה מעיק עליי.

אברהם שוחט:

נכון מאוד.

היו"ר אברהם רביץ:

למה אתה צריך לספר את זה פה?

אברהם שוחט:

הרי ראשי הערים ידעו את זה ממשדד הפנים.

שמריהו בן-צור:

אני מציע שלא נהיה עדים לוויכוח הזה, זה לא מכובד. תשימו נקודה.

היו"ר אברהם רביץ:

בסדר. חה"כ אופיר פינס, בבקשה.

אופיר פינס-פז:

אני רוצה להגיד מילה לגבי מה שקרה אתמול בין לשכת ראש-הממשלה לבין שר האוצר וצוות משרדו בקשר לתחזיות. אמנם מישהו יכול לבוא בטענות למה התחזיות הקודרות הודלפו לפני הישיבה, אבל לבוא להגיד: 'אם התחזיות הן כאלה וכאלה, אני מבטל את הישיבה ותלכו לשנות את התחזיות', זה דבר שפשוט לא יאומן. בעיניי זה דבר לא לגיטימי.

צבי הנדל:

בן גוריון ז"ל היה מנהיג אמיתי. הוא קיבל פעם ספר עב כרט שהסיכום שלו היה מדוע אי אפשר לפתח את הנגב. הוא החזיר את הספר ואמר: חבר'ה, תחליפו את היועצים.

אופיר פינס-פז:

אני מציע לראש-הממשלה שילמד מבן-גוריון את הדברים הטובים, לא את הדברים הרעים.

סמדר אלחנני:

התחזיות לא הודלפו, הכל מופיע במידע הכלכלי שהאוצר פירסם.

אברהם שוחט:

האוצר גם חילק את החוברות לעיתונאים.

אופיר פינס-פז:

אני חושב שיש דברים פוליטיים אבל יש דברים שבהם הוועדה הזו צריכה לתת גיבוי לאנשי המקצוע. אני שמח ששר האוצר, שהוא בעצמו איש מקצוע לא קטן בייחוד בתחום הזה, מיד הודיע שהוא לא ישנה את הנתונים, לא את התחזיות ולא את ההיערכות כי זה מה שיש. אם מישהו רוצה לקיים דיון, שיקיים; אם מישהו לא רוצה, שלא יקיים, אבל את הדברים האלה אי אפשר לשנות. אני חושב שהוועדה הזו צריכה לתת תימוכין לעמדה הזאת. לדעתי זה חמור מאוד שראש-הממשלה מקבל את העצות האלה, זה לא יכול להיות. המציאות היא קשה בתחום האבטלה, בתחום המיתון, בתחום הפעילות הכלכלית, בתחום הצמיחה; הדברים ידועים. אם לא יפרסמו את הנתונים, זה לא יעלים אותם. אם מישהו רוצה לטמון את ראשו בחול, זה חבל, זה לא יפתור בעיות. אני חושב שאנחנו כוועדה צריכים למחות נגד זה.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו צריכים לראות את הטקסט של ראש-הממשלה, מה הוא באמת אמר.

אופיר פינס-פז:

זה פורסם ברבים.

היו"ר אברהם רביץ:

אם הוא אמר שצריכים לשנות עובדות, זה לא בסדר.

צבי הנדל:

אדוני היו"ר, הוא לא אמר את זה.

אופיר פינס-פז:

הוא ביטל את הישיבה ואמר - - -

צבי הנדל:

אין שום בעיה. ראש-הממשלה יכול להחלטה מהרגע להרגע להחזיר 7.5 מיליארד שקל לתקציב, בדיוק כמו שהיה בתקופת בייגה, ותראה שתהיה צמיחה. זה תלוי בו. מה זה תחזיות? של מי זה?

היו"ר אברהם רביץ:

כן, אבל זו לא שאלה של שינוי עובדות.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ פינס, הדברים שלך נרשמו. אני מציע לך שבדברייך אל שר האוצר מחר בישיבה תחזק את ידיו.

אברהם הירשזון:

אדוני היו"ר, אם יצאה חוברת שחולקה לעיתונות, מדוע היא לא חולקה לנו?

היו"ר אברהם רביץ:

שר האוצר אמר לי שהוא שלח לנו את החוברת.

סמדר אלחנני:

לי יש השקפים שהוצגו בישיבת הממשלה.

אברהם שוחט:

אם זו חוברת שנועדה לדיון בממשלה, אין חובה לחלק אותה. אבל למיטב ידיעתי היא היתה בידי העיתונאים.

אברהם הירשזון:

אני חושב שיש איזשהו יחס בין ועדת הכספים לבין הממשלה.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ הירשזון, אני אבדוק את זה. כי נאמר לי על-ידי שר האוצר שהוא שולח את זה אלינו.

תקנות פיצויים למניעת תאונות דרכים (קרן למימון פעילות למניעת תאונות)
(תיקון מס' 2), התשנ"ז-1997

היו"ר אברהם רביץ:

אדוני שר התחבורה, אני מצטער שגזלנו מזמנך אבל אתה נזכר מחדש בימים הטובים שהיית חבר-כנסת. אני מרשה לעצמי בתחילת הדברים לשאול אותך שאלה ואולי תוכל להתייחס אליה. הייתי אתמול אורח, יחד עם חלק מחברי הוועדה, ברותם דשנים שהוא מפעל אדיר בנגב, הוא פשוט מרשים. אני מתאר לעצמי שזה אחד המפעלים שאנחנו מתגאים בו. מספר לי מנהל המפעל שהוא משנע עד היום כמויות ענק של פוספטים לנמל באשדוד דרך רכבת ישראל. הוא מצא שאם הוא ישנע במשאיות הוא ירוויח 5 שקלים לטון. מדובר על 400 משאיות שיצטרכו לנסוע בכביש מן הנגב לאשדוד.

נסים דהן:

אבל הוא יהרוס את הכבישים. הוא ירוויח 5 שקלים והציבור יפסיד 10 שקלים.

היו"ר אברהם רביץ:

רכבת ישראל תפסיד את הקליינט שלשמה היא קיימת באזור הזה, והוא כבר עושה חלק מהשינוע במשאיות ומרוויח כסף. נדמה לי שמדובר כאן על 60 מיליון שקל הכנסה לרכבת ישראל. אני מציע שיורידו את מחיר ההובלה ברכבת, שיתיעלו. זה לא נשמע הגיוני, הרי על משאית יושב נהג ועל קטר שמוביל פי שלושים ממשאית יושב גם כן רק נהג אחד והפסים כבר קיימים.

נסים דהן:

בשום פנים ואופן אסור לתת לו לנסוע במשאיות. הוא יחסוך 5 שקלים והציבור יפסיד 10 שקלים על כל טון שהוא יוביל כי הוא יהרוס את הכבישים, ואני כבר לא מדבר על תאונות דרכים ועל מה שיקרה בכבישים.

אברהם הירשזון:

אני מבקש להוסיף עוד נקודה אחת לשאלה של היושב-ראש. אנחנו קוראים לעתים בעיתונים שמשאיות מובילות חומרים מסוכנים ויש תאונות. בשנה האחרונה היינו עדים לכמה תאונות של משאיות שבעקבותיהן היו כבישים חסומים כאשר ישנה סכנה לבריאות הסביבה. השאלה אם ההובלה של חומרים מסוכנים במשאיות לא נובעת מאותה סיבה (מחיר זול יותר)?

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. אדוני שר התחבורה, האם אתה יכול לענות?

שר התחבורה יצחק לוי:

אדוני היו"ר, רבותיי חברי-הכנסת, באתי לכאן בשני נושאים אחרים אבל מכיוון שנשאלתי על הנושאים האלה, אשיב עליהם בקצרה. רכבת ישראל, כידוע, מנוהלת על-ידי משרד התשתיות ולא על-ידי משרד התחבורה. יש שיתוף פעולה הדוק מאוד בין שני המשרדים בנושא הזה. משרד התחבורה מעודד, יחד עם משרד התשתיות, שימוש ברכבת. לאחרונה היה פיתוח גדול - רכישת קרונות, רכישת קטרים חדשים, תוספת רכבות. אנחנו בהחלט חושבים שרכבת ישראל מפותחת תחסוך הרבה כסף למשק והרבה תאונות. לכן את ההערה הזו אעביר למשרד התשתיות, מכיוון שאני לא אחראי על רכבת ישראל.

שמריהו בן-צור:

זה קשור אליך כי זה קשור לנושא של הסעה המונית.

שר התחבורה יצחק לוי:

זה בתוך המטרופולין, אבל פה מדובר על שינוע מטענים.

לגבי ההערה של ח"כ הירשזון, אינני בטוח שהמחיר זו הסיבה. יש פעמים שצריך להוביל חומרים מסוכנים למקומות שאין אליהם רכבת. דרך אגב, תאונות המשאיות נמצאות בירידה די גדולה במשך '97 ברוך השם. הבעיה היא שבתאונות עם הולכי רגל יש עלייה. יש לנו הרבה פחות תאונות עם משאיות ממש בצורה משמעותית, הרבה פחות עומסי יתר, כי היתה אכיפה מאוד רצינית של משרד התחבורה דרך הניידות שלנו. יש העלאת קנסות ולכן אנשים חוששים לעבור עבירות תנועה, כך שהיום נושא המשאיות יותר רגוע ויותר מוסדר. לצערי הרב אנחנו נפגעים במקום אחר: יש עלייה מאוד-מאוד מדאיגה בתאונות עם הולכי רגל. עד כאן תשובות לשאלות.

אני באתי לוועדה לשני נושאים - אחד, לבקש אישור לתקנות פיצויים למניעת תאונות דרכים (קרן למימון פעילות למניעת תאונות), המונחות לפניכם בחתימתי ובחתימת שר האוצר ובאישור שר המשפטים. אדוני היו"ר, אני אציג בקיצור את התקנה ואבקש את אישור ועדת הכספים.

המועצה הלאומית למניעת תאונות דרכים היא גוף שנתמך על-ידי משרד התחבורה זה מספר שנים, כאשר חלק מהתמיכה נעשה בתקנה. היה מקובל שיש קרן מימון פעולות למניעת תאונות, והקרן העבירה באופן קבוע כסף כדי לממן מספר משרות למועצה הלאומית. אני חייב לומר שהשיטה הזאת לא מוצאת חן בעיניי ואני חושב שצריך לשנות אותה. היו גם הערות רבות של מבקרת המדינה לגבי דרך ניהול המועצה הלאומית למניעת תאונות דרכים. לדעתי יש עדיין דברים שנחקרים במשטרה. כלומר, המבקרת העבירה כמה נושאים למשטרה כדי לחקור מה שנעשה במועצה הלאומית למניעת תאונות.

כשאני באתי למשרד היתה טיוטת תקנה של השר קיסר שלא נחתמה, שבאה להעלות את התקנה לסכום מסוים. דנו הרבה מאוד במשרד האם לאשר את התקנה או לא. אני חייב לומר שהוחלפו כמה אנשים במועצה הלאומית, נמצא איתנו פה המנכ"ל החדש של המועצה למניעת תאונות דרכים, מר בומה ברחד, שהיה לפני כן סגן ראש עיריית קרית מוצקין. בכל אופן, אנחנו החלטנו לשנות את ההתייחסות למועצה הלאומית למניעת תאונות אבל קודם ליישר קו. אי אפשר לבוא למנכ"ל חדש ולהגיד: 'תעבוד בשיטה אחרת, אבל אתה סוחב על עצמך גיבנת של גרעון ושל פקידים שאתה חייב להם כל מיני דברים'. לכן, אם תשימו לב, התקנה הזאת אמורה להיות מבוטלת ב-1.1.98. כלומר, שמה-1.1.98 יותר לא נשתמש בתקנה הזאת, אלא המועצה הלאומית תצטרך לבוא עם פרויקטים והקרן תממן את המועצה הלאומית לפי תועלת הפרוייקטים. לא יהיה מעבר אוטומטי של כסף למימון פעולות.

סוכם עם משרד התחבורה ומשרד האוצר שזאת תהיה הדרך החדשה שבה נעבוד. יש לנו ויכוח משפטי איך לעשות את זה, אם במכרז או לא במכרז. יש צורך לדבר על זה במשרד התחבורה. על כל פנים, לפי תפיסתנו זו הפעם האחרונה שאנחנו מבקשים לאשר תקנה כפי שאני מבקש לאשר כרגע. התקנה הזאת נועדה לסגור פער וליישר קו עד סוף 1997 כולל הגרעונות שהצטברו במועצה הלאומית בגלל סיבות אלו ואחרות.

נסים דהן:

ה-1,475,000 שקלים זה הגרעונות?

שר התחבורה יצחק לוי:

כן, אלו הגרעונות שהצטברו במשך השנים.

אברהם שוחט:

יש פטור חשב כללי למכרז לגבי העברת הכסף לפרוייקטים?

שר התחבורה יצחק לוי:

מה ששואל חה"כ שוחט זו שאלה שאנחנו עוד צריכים לדון בה במשרד. ברגע שנבטל את התקנה, נצטרך לדון איך אנחנו מעבירים פרויקטים למועצה הלאומית, האם צריך לעשות את זה במכרז או לא.

אברהם שוחט:

גם אם יש תקנה, העברת כסף לגוף מחייבת מכרז או פטור חשב כללי, בגלל חוק המכרזים.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מניח שיש פטור.

נסים דהן:

אבל פה הולכים הפוך - הכסף לא הולך ממשרד לגוף, אלא מהגוף למשרד: מחברת ביטוח, מהקרן, למועצה למניעת תאונות.

אברהם שוחט:

המועצה הלאומית זה לא המשרד.

שר התחבורה יצחק לוי:

אנחנו מבקשים את אישורה של ועדת הכספים לתקנה הזו עם ההסברים שהוספתי, שזאת הפעם האחרונה שאנחנו מביאים את התקנה הזאת כי פשוט שינינו את הכיוון במשרד. אנחנו חושבים שהמועצה צריכה לעבוד בצורה אחרת.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. סמדר אלחנני, בבקשה.

סמדר אלחנני:

הכל פה לא הולך בדרכי תיקצוב רגילות. חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים קובע ש-4.6% מהפרמיה יועבר לקרן למניעת תאונות דרכים. הקרן הזאת מתנהלת על-ידי משרד התחבורה. אני עברתי לא רק על ספר התקציב של הקרן אלא גם על התקנות, ואין שום תוכנית פעולה.

שר התחבורה יצחק לוי:

זו קרן ציבורית, היא לא חלק מהתקציב. זאת קרן שמנוהלת על-ידי דירקטוריון שמורכב מנציגי מדינה ואנשי ציבור.

אנה שניידר:

יש שם 15 איש לפי התקנות, 4 מהם ממנה שר התחבורה, 4 - שר האוצר, חבר אחד שר המשפטים, חבר אחד שר החינוך ושר המשטרה, ו-4 נציגי ציבור.

אברהם הירשזון:

מי עומד היום בראש המועצה?

שר התחבורה יצחק לוי:

היום עומד בראש המועצה הלאומית פרופ' אהרון נמדר. דב לויין התפטר עוד לפני שאני נכנסתי למשרד.

סמדר אלחנני:

אדוני השר, מה שאתה מציע להעביר בתקנה שלפנינו זה קרוב ל-4 מיליון ש"ח. האם זה עובר דרך משרד התחבורה?

שר התחבורה יצחק לוי:
לא.

סמדר אלחנני:

זה עובר רק דרך הקרן. אז לפחות היה צריך להביא דו"ח כספי של הקרן.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני מבקש סליחה. אם הייתי מתבקש להביא דו"ח כספי של הקרן, הייתי מביא. זו קרן של 200 מיליון ודרכה אנחנו מממנים פרויקטים למשטרה, למשרד החינוך, נותנים לתשתיות, נותנים למע"ץ; פרויקט 700 הוא מהקרן הזאת, שיפוץ כביש הבקעה הוא מהקרן. כל הפרוייקטים שנעשו בוועדת המנכ"לים בנושא בטיחות בדרכים הם מהקרן הזאת.

אברהם שוחט:

הקרן היא חלק מהתקציב?

שר התחבורה יצחק לוי:

לא, זו קרן ציבורית נפרדת. הקרן הזאת משמשת לפרוייקטים בנושא בטיחות בדרכים כפי שהוחלט על-ידי ועדת מנכ"לים בראשות מנכ"ל משרד התחבורה. משנה הבאה זו תהיה התוכנית שהרשות תעבד לפי החוק החדש. אם הייתי מתבקש, הייתי מביא את הדו"ח הכספי וכל הפעולות שעשינו השנה עם הקרן. אנחנו מדברים כאן על תקנה של המועצה הלאומית. לא התבקשתי להביא את המצב הכספי של הקרן.

היו"ר אברהם רביץ:

נדבר על זה עוד מעט.

סמדר אלחנני:

כל מינהל הבטיחות בתקציב הוא כ-2 מיליון ובשביל שהכסף הזה יוצא על-ידי המועצה הלאומית למניעת תאונות--

שר התחבורה יצחק לוי:

לא. מינהל הבטיחות זה משהו אחר, הוא חלק מהמשרד.

סמדר אלחנני:

כדי שהכסף הזה יוצא על-ידי המועצה הלאומית, אתה צריך להכניס פה הכנסה מיועדת.

שר התחבורה יצחק לוי:

לא, זה לא מתקציב המדינה.

סמדר אלחנני:

המועצה הלאומית למניעת תאונות מופיעה בתקציב משרד התחבורה.

עופר לינצ'בסקי:

אולי אני אסביר בכמה מילים, אני אנסה לעשות סדר בדברים. יש שלושה גופים שונים שקוראים להם בטיחות: הקרן למניעת תאונות דרכים, מינהל הבטיחות ויש המועצה הלאומית למניעת תאונות. את דיברת על המינהל, זה לא קשור לעניין בכלל. יש היום קרן למניעת תאונות שהתקציב שלה הוא 4.6% מכספי פרמיית ביטוח חובה לרכב, שמועבר ישירות מחברת אבנר ואליהו. זו קרן ציבורית חוץ-תקציבית. יש לה תקציב של 170 מיליון שקל בשנת '97. היא ממונת שורה של גופים, כמעט כולם משרדי ממשלה, בין היתר יש גם גוף אחד שאינו משרד ממשלתי שקוראים לו המועצה הלאומית למניעת תאונות. המועצה הזאת ממונת בשתי דרכים. אחת, על פי התקנה הזאת שאת תיקונה מבקש שר התחבורה היום. זו העברה של תקורה קבועה בגין שכר 15 מנהלים של המועצה הלאומית פלוס תיפעול המשרדים שלה. חוץ מזה, הקרן, על סמך בדיקה של פרויקטים ספציפיים, מחליטה באמצעות משרד התחבורה האם כן או לא לממן פרויקט הדרכה זה או אחר, מדי שנה על פי תוכנית ספציפית.

כאן מדובר אך ורק על החלק הראשון של מימון התקורה; זה מה שהסביר שר התחבורה וזה חשוב מאוד. הרעיון כאן הוא שינוי השיטה - בשנה הראשונה, השנה הנוכחית, משנים את הסכום של המימון הקבוע הזה. היום הוא בערך 1.9 מיליון שקל, הוא יועמד על 2.2 מיליון שקל השנה פלוס מימון של גרעון שנגרר במועצה הלאומית למניעת תאונות. אלא מה? מה-1.1.98 לא יהיה יותר מימון של תקורה קבועה מהקרן. כל מימון שיועבר מהקרן למועצה הלאומית למניעת תאונות יבוצע על סמך תוכנית עבודה של פרויקטים ספציפיים ובחינה של אותם פרויקטים. אני לא מתייחס כרגע לשאלה של מכרז או לא מכרז כי זה לא ממין העניין כאן. זאת הבקשה.

סמדר אלחנני:

עוד דבר אחד. בוועדת המשותפת לחוקה וכספים על חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, יש הצעה של הממשלה לבטל את סעיף 17.

שר התחבורה יצחק לוי:

לא, אני דיברתי עם שר האוצר. ההצעה של הממשלה איננה לבטל את הקרן. הקרן היום היא המקור העיקרי למימון פרויקטים של בטיחות בדרכים. הקרן גם תהיה - ופה אני עונה לחה"כ דהן - המימון העיקרי לתוכנית הרשות לפי החוק החדש. מדובר ב-200 מיליון שקלים, ועל פי שיחה אתמול בלילה עם שר האוצר אין בכוונת הממשלה להביא לביטול הקרן.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. חה"כ דהן, אתה ביקשת רשות דיבור?

נסים דהן:

השר כבר ענה לי.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ הנדל, בבקשה.

צבי הנדל:

בסעיף 1(ב) במכתב של התחבורה כתוב שזה ישמש לתשלום משכורות של 15 העובדים של המועצה. אני מבין שהפרוייקט הזה עובד בעיקר בהפעלת מתנדבים. אם ההנהלה תחליט להעסיק פחות מ-15 עובדים, בכל זאת היא תקבל את הכסף הזה?

שר התחבורה יצחק לוי:

השנה הזאת כן, בשנה הזאת יש 15 עובדים. תסתכל בסעיף א(ה) למכתבי: "החל ב-1.1.98, מבוטלת השתתפות הקרן כאמור".

צבי הנדל:

הבנתי. השאלה השנייה: מסעיף 1(ד) אני מבין שה-1,475,000 זה גרעון. אם זה גרעון, למה נותנים את זה בשישה תשלומים? כדי שהגרעון יגדל עם הריבית?

שר התחבורה יצחק לוי:

אני הייתי מוכן לתת את זה בתשלום אחד, אבל זה מה שסוכם בין חשב המשרד לבין האוצר, ואני מקבל את זה. אני לא רוצה להיכנס לפרט הזה, אינני יודע גם להשיב, אבל מכיוון שהסיכום בין משרד האוצר למשרד התחבורה היה שהגרעון יושב בשישה תשלומים, אני מקבל את זה.

אנה שניידר:

אני רציתי לשאול שאלה. תקנה 8א(א) הקיימת מדברת על כך ש"המועצה תגיש לאישורה של הנהלת הקרן, עד יום 31 בינואר של כל שנה, הצעת תקציב" והקרן צריכה לאשר. האם ההסדר הזה יימשך?

שר התחבורה יצחק לוי:

ההסדר הזה יימשך אבל לא באותה דרך שהיתה נהוגה עד עכשיו. עד עכשיו התקציב של המועצה היה מחולק לתקורה, וחוף מהתקורה הקבועה באה המועצה וביקשה תקציב לתוכניות.

אנה שניידר:

עצם אישור התקציב יימשך?

שר התחבורה יצחק לוי:

כן, עצם אישור התקציב יימשך. אני רק אומר שכרגע אנחנו רוצים לעבוד בדרך אחרת. אם המועצה הלאומית, למשל, תרצה להפעיל תוכנית הסברה במיגזר החרדי, בתוכנית הזאת היא תצטרך לכלול גם את התקורה. אנחנו מפסיקים לממן תקורה בנפרד ופרוייקטים בנפרד. מהשנה הבאה אם המועצה תרצה להפעיל תוכנית לגיל הזהב, למנוע מקשישים להידרס ברחובות והיא תרצה לעשות עבודה קהילתית, והיא תגיש לקרן תוכנית, היא תכלול גם את התקורה. אם היא תרצה לפתוח סניפים ולגייס מתנדבים, זה יהיה פרויקט של גיוס מתנדבים והוא יכלול את התקורה. זאת תהיה צורת העבודה מה-1.1.98. בתקנה הזאת אנחנו בעצם מיישרים קו, כולל הגרעון שהצטבר במועצה הלאומית.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. חה"כ פינס, בבקשה.

אופיר פינס-פז:

אני הייתי חבר דירקטוריון בקרן הזאת, אדוני היו"ר. קודם כל, התקציב שלה גדול ולדעתי זה בעצם מס. נכון שזה מס שהציבור לא יודע שהוא משלם אותו אבל צריך לדעת שזה חלק ממערכת המיסוי של מדינת ישראל. אני לא מציע כרגע לבטל את המס הזה, כי הוא מקור הכנסה קריטי למימון פעילות למניעת תאונות. כפי שאמרתי, אני הייתי חבר בדירקטוריון של הקרן הזו ובזמנו ניהלנו מאבק קשה כדי לשפר את דרכי

עבודתה של הקרן משום שהרגשנו שזה לא עובד כמו שצריך, יש יותר מדי גמישות. לדירקטוריון לא היתה שום השפעה על מה שקרה בקרן, הקרן כולה נוהלה בפועל על-ידי המינהל לבטיחות בדרכים. החלטות אסטרטגיות היו מתקבלות בקרן שלוש-ארבע פעמים בשנה, אבל כל התקציב הגדול הזה היה מתנהל על-ידי המינהל וחלקו פוזר למשרדים בממשלה - משרד החינוך ומשרדים אחרים.

אני רוצה לשאול משהו, מעבר למה שכתוב פה. הכנסת החליטה על חוק חדש - חוק הרשות הלאומית למאבק בתאונות דרכים. אני לא יודע אם בכלל צריך מועצה למניעת תאונות ואיך כל זה נכנס לתוך החוק. המועצה למניעת תאונות, שם טוב אין לה.

שר התחבורה יצחק לוי:

שם טוב לא היה לה, אני מקווה שמכאן ואילך יהיה לה.

אופיר פינס-פז:

אם יש חוק חדש, השאלה איך כל העניין הזה נכנס לתוך החוק. איך הקרן נכנסת לתוך החוק, איך המועצה נכנסת לתוך החוק ואיך כל העסק הזה הופך להיות יותר אפקטיבי, יותר ממוקד? יכול להיות שבשנה האחרונה יש שינויים שאני לא מודע להם. לדעתי, מה שהשר מעלה כאן - שהתקורה תהיה חלק מהעניין - צריך להיות ברור מאלינו. זה שינוי שבקרנות יעילות ומפותחות הוא ברור, זה דבר אלמנטרי שהיה צריך להתחיל לפני עשר שנים. העובדה שהיום המשרד מביא את זה, מראה שיש פה עסק שאמנם מנסים לשפר אותו אבל הוא בעייתי. אני חושב שצריך להודות בכך ולהגיד את האמת. יש פה קופה לא קטנה, היא חשובה מאוד למשרד התחבורה, היא חשובה למלחמה בתאונות. אני אומר לכם, גם מניסיון אישי, שבגדול היה אפשר לעשות יותר בכסף שעומד לטובת העניין. השאלה אם אתה יכול להרחיב בנושא הזה מול החוק החדש.

שר התחבורה יצחק לוי:

החוק החדש לכאורה לא נוגע לזה. החוק החדש מקים רשות שעיקר עניינה להכין לממשלת ישראל תוכנית שנתית, כאשר הרשות מורכבת מכל המשרדים יחד. הרשות תגיש תוכנית שנתית ולאחר שהיא תאושר בממשלה, היא תהיה התוכנית השנתית של הממשלה למניעת תאונות דרכים. התוכנית הזאת תכלול מכלול של נושאים - אכיפה, חינוך, הסברה, תשתיות - כאשר הרשות תצטרך לתת את הדגשים ואת העדיפויות, דבר שקצת חסר היום כי אין לנו עבודה מסודרת בעניין הזה. לאחר שהתוכנית הזאת תאושר, היא תצטרך להיות ממומנת. הפעילות תיעשה או דרך משרדי ממשלה או דרך עמותות, לא הכל חייב להיות דרך משרדי ממשלה.

אופיר פינס-פז:

אני מבין שזה לא דרך הרשות.

שר התחבורה יצחק לוי:

הרשות היא לא גוף מבצע. הרשות היא גוף מתכנן, גוף יוזם, גוף עוקב, גוף מתאם, אך היא לא מבצעת. הרשות תקבע שצריך לעשות פעילות, שהעיריות צריכות לעשות פעילות או שהקהילה תצטרך לעשות פעילות בנושאים שהזכרתי, והמועצה הלאומית למניעת תאונות דרכים תהפוך להיות מתחרה על הפרוייקטים האלה. זה בדיוק מה שהתקנה שלפנינו באה לומר: מ-98' מדינת ישראל כבר לא מממנת תקורה למועצה הלאומית כדבר מובן מאלינו. אם המועצה הלאומית תוכל להציע פרויקטים במסגרת התוכנית הממשלתית, היא תזכה בהם. אם לא, היא תתבטל.

אופיר פינס-פז:

האם חוק חובת המכרזים חל עליה?

שר התחבורה יצחק לוי:

זו בדיוק השאלה שתעלה בדיונים שאנחנו עומדים לערוך השבוע - האם זה יעבוד עם מכרזים או שאפשר לפטור את המועצה ממכרזים. בזה אנחנו דנים עם היועץ המשפטי של המשרד ויש חוות דעת. אבל - אני אומר את זה כאן לוועדת הכספים ולפני מנכ"ל המועצה הלאומית למניעת תאונות - אצלי לא מובן מאליו שהמועצה הלאומית חייבת להמשיך ולהתקיים. אם היא תוכיח את עצמה, אם היא תוכיח שיש לה יכולת לגייס מתנדבים, שיש לה יכולת לתת תפוקות יותר בזול מאשר אחרים, היא תמשיך להתקיים. אם לא, ייתכן שהיא לא תמשיך להתקיים. זה לא חייב להיות.

לכן אני, במשרד התחבורה, ביקשתי לתת לה אפשרות להוכיח את עצמה על-ידי יישור קו, והתקנה הזאת היא יישור הקו.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מציע לאשר את התקנה כפי שהובאה אלינו על-ידי שר התחבורה. יש מתנגדים? אין. ובכן, אישרנו את תקנות פיצויים למניעת תאונות דרכים (קרן למימון פעילות למניעת תאונות) (תיקון מס' 2), התשנ"ז-1997. תודה רבה.

הצעת חוק נסיעות בנות שירות לאומי בתחבורה הציבורית, התשנ"ו-1996,
מאת חה"כ רחבעם זאבי
הצעת חוק דמי קיום ונסיעה בתחבורה הציבורית לבנות שירות לאומי, התשנ"ז-1996,
מאת חה"כ שמריהו בן-צור

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו עוברים לנושא הבא - הצעת חוק שעברה אלינו לאחר קריאה טרומית: הצעת חוק נסיעות בנות שירות לאומי בתחבורה הציבורית, של חה"כ רחבעם זאבי. חה"כ זאבי, ראשית כל אני מברך אותך שכידת אותנו בהופעתך.

רחבעם זאבי:

לכבוד לי ולעונג.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מבקש שתציג לפנינו במספר משפטים את הצעת החוק שלך.

שמריהו בן-צור:

אני מבקש שאולי נכרוך יחד את הדיון בהצעתו של חה"כ זאבי והדיון בהצעת החוק שלי - הצעת חוק דמי קיום ונסיעה בתחבורה הציבורית לבנות שירות לאומי - כי כמעט אין הבדל בינינו. אני באתי להוסיף, אני שייך לבעלי התוספות.

היו"ר אברהם רביץ:

באשר לתחבורה לא תצטרך להוסיף, חה"כ בן-צור. באשר לדמי קיום, שזו התוספת שלך, אתה תוכל להסביר.

רחבעם זאבי:

אדוני היו"ר, אני מודה לך שאתה נותן לי אפשרות להציג את הצעתי. אני אספר איך נולדה הצעת החוק הזאת. אני חייתי שנה וחצי ביישוב קדומים ונתקלתי בדבר די מוזר: שתי בנות מהיישוב משמשות כמורות באחת מעיירות הפיתוח, האחת היא מורה חיילת ואילו השנייה היא בת בשירות לאומי והיא גם כן מורה. שתיהן נוסעות ללמד באותה עיירת פיתוח, האחת נוסעת באוטובוס כי היא חיילת במדים והיא מקבלת עוד כל מיני הנחות ודברים שהצבא מעניק לחיילות ולחיילים; ואילו הבת בשירות לאומי שעושה בדיוק אותה עבודה ונוסעת אותו מרחק, נוסעת בטרמפים עם כל מה ששמתמע מטרמפים ולא אפרט. המדינה נהנית מהשירות של שתי הבנות האלה - אחת במדים ואחת ללא מדים, והסיבה למה אחת היא ללא מדים איננה נושא לדיון כאן. כך רוצים הוריה, כך רוצה הסביבה שהיא גדלה בה, הם רואים בשירות הצבאי אולי פגם, לא לטעמי אבל זה לא משנה, היא עושה מלאכה חשובה, היא מורה בעיירת פיתוח; וחברתה, בת כיתתה מקדומים, היא חיילת והיא נוסעת באוטובוס כי הצבא משלם.

אמרתי: הדעת איננה סובלת זאת. הלכתי לברר עם חברים שונים ואמרו לי: אכן, יש קיפוח כלפי בנות בשירות לאומי, לדעתי צריך לתקן את זה לפחות בסעיף אחד. חברי חה"כ בן-צור רוצה להוסיף עוד דברים, אין לי פה זכות הצבעה אבל אני תומך בו מוסרית. בכל אופן, אני חושב שצריך לתקן לפחות את עניין הנסיעות, שהוא בעייתי גם מבחינה בטחונית. בת שנוסעת כמעט יום-יום בטרמפים כדי להורות ילדי ישראל, זה קיפוח שצועק לעומת חברתה החיילת. הבאתי את הצעת החוק שלי לקריאה טרומית במליאת הכנסת והיא התקבלה באהדה רבה מאוד - 30 בעד, אחד נגד. האחד נגד היה סגן שר האוצר שאמר: 'אין לי ברירה, אני צריך להצביע נגד, אבל תבין ללבי'.

שר התחבורה יצחק לוי:
שר התחבורה הצביע בעד.

רחבעם זאבי:
נכון.

שלום שמחון:
זה גם היה נגד עמדת הממשלה?

שר התחבורה יצחק לוי:
בניגוד לעמדת היועץ המשפטי.

אברהם שוחט:
בניגוד להחלטת ועדת שרים. אם כן, אתה כבר התפטרת פעמיים.

רחבעם זאבי:

על כל פנים, זה עבר בקריאה טרומית ברוב של שלושים נגד אחד, ואני מקווה שגם כאן בוועדה זה ימצא אוזן קושבת וייכנס להליכי החקיקה.

היו"ר אברהם רביץ:
תודה. חה"כ שמריהו בן-צור, תוסיף משהו.

שמריהו בן-צור:

שלא כמו חברי חה"כ זאבי, אני מכיר את הנושא שנים רבות משום שאני בא משטח ההוראה וראיתי את זה בעין. כשניהלתי בית-ספר, ראיתי לנגד עיניי מורה חיילת שהיו לה תנאים לעילא מצד אחד, ומצד שני בת שירות לאומי שעושה אותה עבודה, שתייהן באותה כיתה - זאת לוקה בחסר ולא מקבלת מה שמגיע לה וזאת מקבלת מה שמגיע לה. יתר על כן, בת השירות הלאומי פועלת גם בשעות אחר הצהריים ואפילו עד שעות הלילה. אצל המורה החיילת זה לא כך, יש לה שעות מסוימות קבועות שהיא עובדת ועושה עבודה טובה מאוד, ואני מברך את שתייהן.

לגבי התחבורה, קדמני חה"כ זאבי. יש דבר נוסף שהוא חשוב, העניין של דמי קיום. גם בת שירות לאומי צריכה לאכול, אבל ההבדל בדמי הקיום הוא לא כל כך משמעותי, בסך-הכל 100 שקל. יש הבדל של 100 שקל בין דמי קיום של מורה חיילת לבין בת שירות לאומי שמקבלת 100 שקל פחות. אני מבקש להשוות את דמי הקיום.

חיים אורון:
יש היום גם דמי דיור?

שמריהו בן-צור:

כן, דמי הקיום כוללים את הכל. יש דבר אחר - 40 מורות חיילות זוכות למלוה, למפקח. לעומת זאת, רק 170 מורות בנות שירות לאומי זוכות לתקן של מפקח אחד. אני מבקש להשוות גם את זה, להחיל את הליווי והפיקוח שיש אצל מורות חיילות גם על בנות שירות לאומי.

היו"ר אברהם רביץ:
תודה. אדוני השר, מהי עמדת הממשלה?

שר התחבורה יצחק לוי:

רבותיי, בעיקרון אנחנו מסכימים, אני הצבעתי בעד בקריאה טרומית על אף שאני חושב שזה לא עניין לחקיקה. אני מדבר עכשיו רק על נושא התחבורה הציבורית.

שלום שמחון:
הממשלה תומכת בזה?

שר התחבורה יצחק לוי:

כן, תיכף אומר את עמדת הממשלה. אני מבקש לאפשר לי לדבר רק על החלק של התחבורה הציבורית. לא באתי להביע עמדה על השאר.

שלום שמחון:

אני מבקש, אדוני השר, שתשמע אותי לפני שאתה מדבר על התחבורה הציבורית. אני רוצה להציע תוספת.

היו"ר אברהם רביץ:

אני רוצה ראשית כל לשמוע את עמדת הממשלה. בואו נעשה את זה באופן מסודר, יהיה סיבוב שני.

שר התחבורה יצחק לוי:

עמדת הממשלה בנושא התחבורה הציבורית - רק לזה אני מתייחס - היא כן ללכת לקראת השוואת התנאים בין חיילות לבין בנות שירות לאומי. התחלנו לעשות עבודה במשרד אבל לדעתנו זה לא צריך להיות בחקיקה, כי כל התעריפים האלה הם בצווים ותקנות של שר התחבורה. גם התעריפים לחיילים הם בצווים, גם לקשישים - פעם זה היה בחוק אבל היום גם התעריפים לקשישים הם בצווים, גם התעריפים לתלמידים ולסטודנטים הם בצווים.

אנחנו ישבנו עם האוצר, ישבנו עם אגד ודן, וחישבנו כמה זה יעלה לנו. בחברת דן אין כל כך בעיה כי היום יש כרטיס חודשי חופשי גם לבנות שירות לאומי, הבעיה היא בנסיעות הבין-עירוניות; בנסיעות העירוניות הבעיה כבר נפתרה כי בנות השירות הלאומי נוסעות היום חינם בתוך העיר. כל הדין פה הוא על נסיעות בין-עירוניות. ובכן, הלכנו לאגד ושאלנו כמה זה עולה כדי לדעת במה מדובר, והאמת היא שלא היתה אפשרות לכמת את ההוצאה מכיוון שיש בנות שירות לאומי שמשרתות ליד הבית, יש בנות שמשרתות רחוק.

אברהם שוחט:
כמה יש כאלה?

שר התחבורה יצחק לוי:

יש היום 5,000 בנות שירות לאומי, כשזה מתחלק בערך חצי-חצי - כ-2,500 בנות לנות בבית וכ-2,500 לנות מחוץ לבית.

שמריהו בן-צור:
היום יש אגודה להתנדבות של בנות לא דתיות בשם "שלומית".

שר התחבורה יצחק לוי:

יש לנו עניין לעודד גם את זה משום שיש היום גם ציבור חילוני שבמקום להתגייס לצבא הולך לשירות לאומי.

חיים אורון:

אדוני השר, כמה יש ב"שלומית"?

שר התחבורה יצחק לוי:

אני לא יודע, אבל מעט.

חיים אורון:

אני יודע, זאת בדיוק הבעיה.

שר התחבורה יצחק לוי:

אבל יהיו עוד, זו התחלה. כל דבר מתחיל במשהו קטן. אני לא בא לדבר עכשיו על העניין האידיאולוגי של צבא או שירות לאומי, זה לא הדיון כרגע. ובכן, אנחנו עשינו עבודה מול אגד ומול האוצר והגענו להבנה שאני רוצה להציג אותה כאן ואני מבקש מחברי-הכנסת בוועדת הכספים לסמוך את ידם עליה. הגענו להבנה שמספטבר השנה אנחנו מתחילים בהסדר חדש שבנות השירות הלאומי ישלמו באוטובוס כמו חיילים, כלומר תנאיהם יהיו כמו חיילים, לא כמו חיילות. מה זאת אומרת? חייל משלם תשלום בסיסי (אני חושב שהיום זה 6.70 שקלים) לכל נסיעה בין-עירונית. יש לו כרטיסיה, ועל כל נסיעה בין-עירונית שהוא נוסע, בין אם היא עולה 20 שקלים או 30 שקלים או 15 שקלים, החייל משלם 6.70 שקלים. מדוע החלטנו שזה יהיה בינתיים ההסדר גם לגבי בנות שירות לאומי? מכיוון שאין לנו אפשרות למדוד במה מדובר. הגענו להסכם עם האוצר ועם אגד שאנחנו מפעילים את ההסדר הזה לשנה אחת, ודרך מספר הכרטיסיות שהעמותות יתנו נוכל פחות או יותר לדעת מה כמות הנסיעה. אנחנו מחלקים פה את הסיכון הכלכלי לשלושה חלקים. חלק אחד, הבנות משלמות 6.70, כלומר זה לא חיסם לגמרי אבל מבחינת הבנות זה רווח גדול מכיוון ששום בת לא תשלם יותר מ-6.70 בשום נסיעה בין-עירונית. מצד שני, אגד לוקח על עצמו סיכון מסוים כי אנחנו מוסיפים לו בגין הסידור הזה סכום שסוכם בינינו לבין האוצר.

שלום שמחון:

ואם הבת גרה בבאר שבע והיא צריכה להגיע לשלומי והיא נוסעת ביותר באוטובוס אחד?

שר התחבורה יצחק לוי:

היא תשלם 6.70 לכל קו, כמו חייל. זה במקום מה שהיה עד עכשיו, שהיא היתה משלמת על כל קו מחיר מלא. היא שילמה מבאר שבע לתל אביב 20 שקלים ומתל אביב לשלומי 30 שקלים, עכשיו היא תשלם 6.70 ועוד 6.70; תראה כמה היא חוסכת.

אנחנו הולכים לקראת הצעת החוק, אנחנו נעשה את זה בשנתיים. השלב הראשון שסוכם בין אגד וודן והאוצר ומשרד התחבורה הוא, שהשנה נעניק לבנות השירות הלאומי תנאים של חיילים מבחינת תחבורה ציבורית כדי שיהיה אפשר פחות או יותר לכמת את ההוצאות ולדעת מה הרגלי הנסיעה של הבנות. שנה אחרי כן, לאחר שנלמד את העניין, השאיפה היא להגיע לתנאי חיילות. כלומר, אנחנו נבצע את הצעת החוק של חה"כ זאבי ואת חצי הצעת החוק של חה"כ בן-צור לא בשנה אחת אלא בשנתיים, כאשר השנה אנחנו כבר נותנים הנחה גדולה מאוד לבנות השירות הלאומי. החישוב הכלכלי הוא שכל הכסף שבין כה ניתן היום לנסיעות על-ידי משרדי הממשלה (משרד החינוך, משרד הבריאות וכל המשרדים שמשותפים במימון השירות הלאומי, פלוס 2 מיליון שקלים שמשרד התחבורה מעביר לעמותות) - כי היום בנות מקבלות, נדמה לי, שתי נסיעות חיסם

בחודש - הכסף הזה נכנס ל"פול". הסך-הכל פלוס הכסף שהבנות ישלמו בקניית הכרטיסיות צריך לתת, פחות או יותר, את התשובה לאגד. אגד לוקח סיכון מסוים, אולי זה יעלה יותר. אנחנו איננו יודעים כמה זה יעלה, אבל משרד התחבורה יעקוב אחרי מספר הכרטיסיות שנמכרות בחודש. אנחנו עושים את הניסיון הזה רק לגבי הבנות שמשרתות מחוץ לבית, לא לגבי הבית שמשרתות ליד הבית, כי אנחנו רוצים להקטין את הסיכון. יכול להיות שאידיאולוגית גם בת שמשרתת ליד הבית צריך שיהיו לה נסיעות חינם בכל הארץ כמו חיילות, אבל אנחנו הולכים פה שלב אחר שלב כדי ללמוד את העניין. לכן ההסדר שאני כרגע מציג אותו, שהוא הסדר שכבר סוכם, יחול על 2,500 בנות ולא על כל ה-5,000, על אותן 2,500 בנות שמשרתות מחוץ לבית. ה-2,500 בנות שמשרתות ליד הבית בין כה מקבלות כרטיס חודשי חופשי.

היו"ר אברהם רביץ:

משה שגיא ממשרד החינוך, האם אתה יכול להשלים על החלק שמתייחס לדמי קיום בהצעתו של חה"כ בן-צור? כי על נושא התחבורה שמענו מהשר.

משה שגיא:

היתה ועדה בין-משרדית שדנה בנושא ההפרשים בין מורה חיילת לבת שירות לאומי. עברנו על מרכיבי העלות של בת שירות לאומי אחד לאחד מול מורה חיילת, והבחנו בין מרכיבים שניתנים ישירות לבת השירות הלאומי לבין המרכיבים שהולכים לעמותות שמתחזקות את המערך הזה. במה שנקרא כלכלה עצמית או דמי קיום, ראינו שישנם סעיפים מסוימים שאנחנו נותנים קצת יותר וסעיפים אחרים שנותנים קצת פחות. בסך-הכל יוצא פער של כ-4 מיליון שקל לכל משרדי הממשלה, וזה הסכום שצריך להוסיף על מנת שנוכל להשוות באופן מלא בין בנות שירות לאומי לבין חיילות.

חיים אורון:

מהו סך-הכל איגום התקציבים ל-5,000 בנות? כמה עולות ה-5,000 בנות?

שר התחבורה יצחק לוי:

צריך לראות את זה מול 5,000 חיילות.

חיים אורון:

אני לא שואל מה ההפרש, אני רוצה לדעת מה הסך-הכל. אדוני השר, תאמין לי, אני שואל בשביל לדעת משהו.

משה שגיא:

מתוך ה-5,000, בערך 3,500 מוחזקות על-ידי משרדי ממשלה.

חיים אורון:

כמה זה עולה?

משה שגיא:

אני יכול להגיד לך מהו תקציב משרד החינוך לעניין הזה - בסביבות 30 מיליון שקל.

שר התחבורה יצחק לוי:

זה רוב הבנות.

חיים אורון:

מהו התקציב בכל המשרדים?

משה שגיא:

אני מניח שזה סדר גודל של עוד 10 מיליון.

חיים אורון:

מהו התקציב השנתי לבת אחת?

משה שגיא:

בערך 15,000 שקל.

חיים אורון:

אם נכפיל 15,000 ב-5,000, יוצא שכל הסיפור הוא 75 מיליון שקל.

משה שגיא:

אנחנו המלצנו להשוות בין בנות שירות לאומי למורות חיילות רק במידה שנקבל את תוספת התקציב הנדרשת לעניין.

היו"ר אברהם רביץ:

נשמע את עופר לינצ'בסקי, נציג האוצר.

עופר לינצ'בסקי:

יש לי שתי הערות טכניות כהבהרה למה שהסביר שר התחבורה. דבר ראשון, חשוב להגיד שברמה הפורמלית ועדת שרים לחקיקה מתנגדת בעניין של הצעות החוק.

היו"ר אברהם רביץ:

היא לא רק מתנגדת, היא גם אומרת שאין צורך כי זה יינתן בלי הצעת חוק.

נסים דהן:

אבל זה רק לגבי תחבורה.

עופר לינצ'בסקי:

זה בדבר עמדת הממשלה לגבי הצעות החוק. לגופו של עניין, הוקם בזמנו צוות בין-משרדי שבדק ומצא שלא כל הנסיעות בתפקיד של בנות השירות הלאומי ממונות על-ידי המעסיקים או העמותות או המשתמשים. בעניין הזה יש הסכמה שצריך לתת פתרון.

כמה מילות הבהרה לגבי הטכניקה - היום יש אוסף של משתמשים שמעסיקים את בנות השירות הלאומי, כאשר הבנות עובדות באמצעות אגודות או עמותות ששולחות אותן למקומות והן אלה שמשלמות לבנות את הכספים עבור הנסיעות בתחבורה הציבורית. הרעיון שמתגבש הוא: לקחת את הכסף שמעבירה האגודה לבנות השירות ולגרום לכך שכמות הכסף הזאת תגדל באופן שיכוסו יותר נסיעות של בנות השירות הלאומי כדי שהן לא יצטרכו לממן מכיסן את הנסיעות שלהן בתפקיד. הסיכום שמתגבש הוא, שההשתתפות של בת השירות הלאומי תהיה בגובה של מה שמשלם היום חייל כשהוא עולה לאוטובוס, והיא תקבל מהאגודה כרטיסייה רגילה כאשר הבת תשלם 6.70 והאגודה תשתף בשארית. העלות היא בערך 2 מיליון שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

בכל מקרה, גם אתה אומר שהחל מספטמבר יהיה סידור בעניין הזה.

עופר לינצ'בסקי:

ברגע שיהיה סיכום, יהיה סידור.

היו"ר אברהם רביץ:

בשעתו היה פרסום בעיתון על אי-סדרים שהיו באחת מן העמותות של השירות הלאומי. האם אנחנו מעבר לעניין?

שר התחבורה יצחק לוי:

בעקבות אי-הסדרים, פוצלו העמותות והוקמו חמש עמותות. התהליך הוא שלאחר מכן הן יגובשו לשתי עמותות. היום יש הנהלות חדשות.

היו"ר אברהם רביץ:

רשות הדיבור לחברי-הכנסת. ה"כ זאבי, בבקשה.

רחבעם זאבי:

אני הצעתי את הצעת החוק כבר בכנסת ה-13 ואז לא הצלחתי משום אותם ההסברים שיבדקו ויילמדו ויערכו סקר ויעשו סטטיסטיקה וכו'. אנחנו מכירים את השיטה. עכשיו מליאת הכנסת החליטה שהיא רוצה חוק, אז אי אפשר להגיד שהחוק לא יהיה אלא החוק צריך להיות. אינני מבין מדוע החוק עומד בסתירה לעשיית הסקר. אני רוצה להזכיר לכם שכל חיילת מקבלת את הכרטיסייה שלה מהצבא ואילו הבת בשירות לאומי תצטרך לרכוש את הכרטיסייה הזו.

שר התחבורה יצחק לוי:

כמו חייל.

רחבעם זאבי:

היא תהיה מקופחת, אני רוצה להשוות אותה לחיילת.

שר התחבורה יצחק לוי:

זה יהיה עוד שנה.

רחבעם זאבי:

אני רוצה שזה יהיה היום.

שר התחבורה יצחק לוי:

אין כסף.

רחבעם זאבי:

אין כסף להרבה דברים.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני אומר שאנחנו הולכים צעד אחד קדימה.

רחבעם זאבי:

כבוד השר, אנחנו מנהלים קרב השהיה. כל מה שאני מבקש הוא שאנחנו נכיר בעיקרון שבת חיילת ובת בשירות לאומי שעושות את אותה עבודה, זכאיות לאותם תנאי שירות. זה מה שעומד לנגד עינינו. אם אנחנו מקבלים את העיקרון הזה, אין מה לחכות עוד שנה ועוד שנתיים. אם אין כסף, לא צריך להיות כסף גם לחיילת. לחיילת יש כסף ולבת בשירות לאומי אין כסף? אני לא מבין מדוע קבלת החוק מפריעה לך לערוך את הסקר. אבל אתה לא רוצה רק את הסקר, אתה רוצה לעכב את החוק בצינור של הבדיקה לעוד שנתיים, כדי שאו שהפריץ ימות או שהיהודי ימות או שהכלב ימות. היהודי לא ימות, היהודי ימשיך לצעוק.

היו"ר אברהם רביץ:
תודה. חה"כ שמחון, בבקשה.

שלום שמחון:

ראשית, אני חושב שהצעת החוק הזאת היא מבורכת ואני חושב שהפתרון שניתן פה על-ידי השר הוא לסרס את הצעת החוק ואת הכוונות של המציעים. גם אני סבור, כמו חה"כ זאבי, שאפשר לעשות את הדברים במקביל. בסך-הכל מדובר פה בחבורה של אנשים טובים שתורמים לקהילה ועושים מה שהם צריכים לעשות כפי שכל אחד אחר עושה. יחד עם זאת אני רוצה להציע - ודיברתי על כך עם המציעים - שתי השלמות להצעות החוק האלה, שלא לוקחות בחשבון את כל האנשים שעוסקים בתרומה לקהילה לא במסגרת בני שירות לאומי אלא במסגרת מה שנקרא שנת שירות לפני הגיוס לצה"ל. יש קבוצה של צעירים - ואני מניח שמדובר בכמות הרבה יותר קטנה מהכמות של בנות השירות הלאומי, לפי דעתי זה משהו בין 600 ל-1,000 איש בשנה - שלפני השירות הצבאי הם תורמים שנה לקהילה בכל מיני מקומות, בעיקר ביישובי הפריפריה, בעיירות הפיתוח ובמושבים, בעיקר במושבים במצוקה, ואחר כך הם מתגייסים לשירות מלא בצה"ל. זה דבר שתורם גם לצבא וגם לקהילה שהם נמצאים בה לפני כן. אני הייתי מציע להוסיף להצעת החוק הזאת, וכאמור דיברתי עם המציעים ושניהם מסכימים לעניין--

היו"ר אברהם רביץ:

זו לא שאלה אם הם מסכימים או לא. השאלה, אנה שניידר, היא מבחינת הפרוצדורה - האם אפשר להוסיף עכשיו משהו להצעות החוק?

שמריהו בן-צור:
אפשר לעשות את זה בהסתייגויות.

שלום שמחון:

אנחנו בהכנה לקריאה ראשונה, מותר לעשות הכל. כפי שאתם מחליטים עכשיו לאחד את שתי ההצעות להצעה אחת, אפשר להוסיף משהו.

אנה שניידר:
לקריאה ראשונה אי אפשר להוסיף נושא, אלא אם כן יתקבל אישור לנושא חדש.

אברהם שוחט:
אפשר ללכת לוועדת הכנסת ולקבל אישור לנושא חדש. זו גם פרוצדורה קיימת.

אנה שניידר:
חוץ מזה יש לי בעיה אם טוב שהעניין הזה יהיה בחקיקה ראשית.

שלום שמחון:

אני רוצה לומר מה אני מציע. אני מציע להוסיף בהגדרות: "חבר או חברה בשנת שירות (ש"ש) כפי שייקבע על-ידי המחלקה לתנועות נוער במשרד החינוך והתרבות". בסעיף 2 אני מציע שיהיה כתוב: "בני שנת שירות זכאים לדמי קיום ודמי נסיעה בתחבורה הציבורית, כפי שנהוג לגבי מורות חיילות בשירות סדיר".

היו"ר אברהם רביץ:
תודה. חה"כ נסים דהן, בבקשה.

נסים דהן:

כפי שסוכם בתחילת הדיון, אנחנו לא מתייחסים לעצם הרעיון של שירות לאומי ולא של שירות חיילות בצבא. זה דיון אחר ועל זה אנחנו לא מביעים עכשיו דעה.

רחבעם זאבי:

זה גם לא שייך לוועדה הזאת.

נסים דהן:

אני מסכים שבנות שכבר בחרו במסלול של שירות לאומי צריכות לקבל את אותם תנאים של מורות חיילות. לי יש ויכוח על עצם העיקרון, והוויכוח הוא ידוע ומפורסם, האם מסבסדים את המצרך או את הנצרך. אם משרד החינוך מסוגל לשלם הסעות לאלפי תלמידים - ושם לא צריך התחשבות עם אגד ולא צריך הערכות, מחזירים לכל תלמיד את מלוא ההוצאות עבור נסיעות. תלמיד מצהיר שהוא נוסע ממקום X למקום Y בגלל שאין בית-ספר בעירו, והוא יקבל מהמדינה את מלוא החזר הנסיעות. מה פשוט יותר מאשר לשלם לאותה בת שירות את עלות הנסיעות ממקום מגוריה למקום שבו היא משרתת? למה אני צריך ללכת לאגד ולעשות הערכות ולקבוע שאתה תיקח סיכון ואני אקח סיכון והוא יקח סיכון? למה אני צריך את כל זה? הרי ידוע מי הבנות, ידוע איפה הן גרות ואיפה הן משרתות.

אברהם שוחט:

לפעמים בת תיסע בטרמפים ותיקח את הכסף עבור הנסיעות.

נסים דהן:

שתעשה מה שהיא רוצה, אבל אני לפחות ניסיתי למנוע זאת, שילמתי לה את עלות הנסיעות.

רחבעם זאבי:

אתה מאפשר לה לנסוע בתחבורה ציבורית.

שר התחבורה יצחק לוי:

הבנות יקבלו כרטיסיות, לא כסף.

נסים דהן:

למה אני צריך לסבסד את אגד וללכת איתו לדיונים והוא יגיד שיש 1,000 בנות ואני אגיד שיש עוד? מדוע לא פשוט לתת לבנות את עלות הנסיעות?

הינו"ר אברהם רביץ:

גם בגין התלמידים אתה מסבסד את אגד.

נסים דהן:

ברגע שאני נותן לבת השירות את עלות הנסיעה, זה לא בערך. שילמתי את העלות האמיתית של הנסיעה.

חיים אורון:

חה"כ דהן, מה שאתה תיארת לגבי תלמידים זה רק בחינוך העצמאי. בכל הארץ זה לא עובד כך. בכל הארץ יש אזורי רישום ויש אוטובוס צהוב אחד שאם הילד עולה עליו, הוא נוסע לבית הספר. אם הוא לא עולה עליו, בבקשה שהורה יסיע אותו עם המכונית הפרטית שלו.

נסים דהן:

יש לי חדשות בשבילך. אני לא בחינוך העצמאי ואני לא גר ביישוב שיש בו חינוך עצמאי, הבנות שלי נוסעות לעיר אחרת ומשרד החינוך פעם בכמה חודשים שולח לי צ'ק.

חיים אורון:

זה בחינוך העל-יסודי.

נסים דהן:

נכון בחינוך העל-יסודי, אני מדבר על בנות גדולות. משרד החינוך יודע את שמות בנות השירות, הוא יודע היכן הן גרות, הוא יודע היכן הן צריכות לשרת, שישלח להן צ'ק שיכסה את עלות הנסיעות.

אברהם הירשזון:

אם המציעים מסכימים לתוספת שהציע חה"כ שמחון, זה צריך לעבור לוועדת הכנסת אז בשביל מה לקיים היום את כל הדיון?

סמדר אלחנני:

זה רק אם משהו מעלה טענת נושא חדש.

חיים אורון:

מישהו העלה טענת נושא חדש?

היו"ר אברהם רביץ:

האוצר יגיד שזה נושא חדש.

רחבעם זאבי:

אם נעביר את זה לוועדת הכנסת, זה לא ייכנס לשנת הלימודים תשנ"ח.

קריאה:

גם ככה זה לא ייכנס לשנה הבאה.

חיים אורון:

אדוני היו"ר, זה יהיה נושא חדש רק אם אתה הופך אותו לנושא חדש.

היו"ר אברהם רביץ:

לא, גם אם האוצר מבקש או אחד מחברי הוועדה טוען שזה נושא חדש.

חיים אורון:

מישהו ביקש?

היו"ר אברהם רביץ:

לא.

חיים אורון:

אז בינתיים נמשיך.

היו"ר אברהם רביץ:

אם לכם אין התנגדות שזה לא יהיה נושא חדש, זה יכול להיכלל בהצעת החוק.

עופר לינצ'בסקי:
יש לנו בפירוש התנגדות לכך.

שלום שמחון:

אתה אמרת שאתה מתנגד לחוק בכלל. מה שאני מציע נוגע לבני עקיבא, נוגע לבית"ר, נוגע לצופים ולכל תנועות הנוער.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ שמחון, זה לא סוף העולם. הולכים לוועדת הכנסת ומבקשים שהיא תכלול את זה. חה"כ שוחט, בבקשה.

אברהם שוחט:

אני מצטרף במאה אחוז להצעה של חה"כ שמחון לגבי אלה שנותנים שנת שירות. אלו אנשים שבין סיום בית-הספר התיכון להתגייסות לצבא הולכים לשנת שירות, בדרך כלל בערי פיתוח ובשכונות מצוקה בתוך הערים הגדולות, ועושים עבודה קהילתית בהתנדבות. הם בעצם תורמים שנה מחייהם כי זה לא בא במקום הצבא אלא לפני הצבא. זה מתואם עם משרד החינוך ותנועות הנוער.

רחבעם זאבי:

גם עם משרד הביטחון.

אברהם שוחט:

גם עם משרד הביטחון, כי הם מקבלים דחיית שירות. לכן אני חושב שאין שום סיבה שבעולם שהם לא ייכנסו בדיוק למסגרת הזאת וזו ההזדמנות להכניס אותם. אני לא חושב שזה נושא חדש, זו קבוצת אוכלוסייה שיכולה להיכנס לתוך החוק. אני מציע שנתגבש מסביב לחוק. מה שאפשר אולי לעשות בחוק, שאם התחולה היא מה-1 בינואר או ה-1 בספטמבר ועד אז תבוא הממשלה עם ההצעה שלה כפי שאמר שר התחבורה--

שר התחבורה יצחק לוי:

ההצעה כבר קיימת.

נסים דהן:

השר יישם אותה בשטח, החוק יהיה מיותר ממילא.

רחבעם זאבי:

אם לא יהיה חוק, זה לא יהיה.

שלום שמחון:

אדוני השר, האם ההצעה שלך יכולה לכלול גם את אלה שציינתי?

שר התחבורה יצחק לוי:

לא.

שמריהו בן-צור:

השר מתנגד לגמרי לחוק, אז ודאי שהוא לא יסכים לתוספת.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ אורון, בבקשה.

חיים אורון:

חילופי הדברים שמתנהלים פה מבטאים את כל הבעיה. אני בעד שירות לאומי ואני בעד להשוות את תנאי בנות השירות לתנאי החיילות, אבל אני בעד להפוך אותו לשירות לאומי אמיתי. למשל, יש היום עמותת "שלומית", אגודה לשירות לאומי של בנות ובנים לא דתיים. לפי החוק, בת שהשתחררה מצה"ל מטעמי בריאות - ואנחנו מכירים את המספרים שגדלים והולכים - בת שלא נמצאה ראויה לשירות בצה"ל מנימוקי בריאות או נימוקים אחרים ורוצה ללכת לשירות לאומי, לא יכולה לעשות זאת. בחור ששחרר מצה"ל מסיבות בריאות - ולי יצא לטפל בכמה בחורים כאלה - ומבקש להתנדב לשירות לאומי, לא יכול. כי ההגדרה בחוק היא ששירות לאומי זה רק לבת ששחררה מטעמי מצפון.

שר התחבורה יצחק לוי:

אז צריך להרחיב את זה.

חיים אורון:

אי אפשר - במשך חמש שנים וטיפול של ארבעה שנים ואין סוף חברי-כנסת - להחיל את ההגדרה לא כתחליף לצה"ל, אלא רק למי שמערכת המיון של צה"ל אמרה שהוא לא ראוי לשירות.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני בעד שירות לאומי כתחליף לצה"ל לכל הבנות.

חיים אורון:

אתה בעד שירות לאומי לכל הבנות, אני לא. אבל אחרי שצה"ל גמר את המיונים שלו ונמצא מישהו שאיננו ראוי לשירות מסיבות שונות, אני בעד שהוא יוכל לעשות שירות לאומי. כשאומרים היום שיש 7% מהמחזור שמסיבות של צה"ל לא מגויסים - וזה עוד לפני בחורי הישיבות - לא מדובר רק על שלושים בחורים, מדובר במאות ובאלפים. מתוכם - לא כולם, יש כאלה שבאמת לא יכולים, אבל יש אחוזים מסוימים (שאף אחד לא יודע כמה הם) שמסיבות אישיות ולאומיות ומעמדם בחברה הם רוצים לשרת. אין כלי, אין איך לממן את זה, ו"שלומית" זו מסגרת שחיה על-יד וכולם אומרים: שקט, לא יותר מדי ואל תלחצו ואל תדחפו.

שמריהו בן-צור:

מה אתה מדבר? הם הופיעו בגאווה וציינו אפילו את ההתפתחות שלהם במספרים שהולכת וגדלה.

חיים אורון:

הם גדלים בעשרות.

שמריהו בן-צור:

לא משנה, ייאמר לזכותו של אמנון רובינשטיין שזה הוקם כשהוא היה שר חינוך.

חיים אורון:

פה נאמרו המספרים של בנות השירות הדתיות - 5,000 בנות, 75 מיליון שקל. יש מסלולים מקבילים - וחה"כ שמחון הזכיר אותם - שעושים אותה עבודה בדיוק בהתנדבות מלאה, והם קורסים. הם מגיעים כל פעם לדיון פה דרך מצבן של תנועות הנוער או ארגוני ההתנדבות. חברים יקרים, ככל שהנושא הזה מתמסד יותר, הפער הולך וגדל.

שר התחבורה יצחק לוי:

צריך להרחיב את המסגרת הזאת.

חיים אורון:

אם אתה מרחיב אותה, תחיל עליה גם את אותם תנאים שיש לאחרים. זה מספר מוגדר.

שר התחבורה יצחק לוי:

תבין, אנחנו מתלבטים בעניין. בנות שירות לאומי - יש כאלה שקיבלו שחרור מצה"ל בגלל בעיות רפואיות ובריאותיות ואפשר לגייס אותן לשירות לאומי, יש כאלה שאי אפשר.

שלום שמחון:

מי שדחה את שירותו בצה"ל ונתן שנה נוספת למדינה, ההורים שלו צריכים לממן אותו בשנה הזאת?

שר התחבורה יצחק לוי:

לא, זה בסדר. לזה אני מסכים.

חיים אורון:

מדובר על זה. דבר נוסף, אתם מפנים פה להגדרה בחוק ביטוח לאומי. אתם כותבים: 'בת שירות לאומי' - כמשמעה בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) ... בסעיף 238 בהגדרת ילד...". בסעיף 238 בהגדרת "ילד" נאמר, בין היתר: "(2) לא מלאו להם 20 שנים ובלבד שעיקר זמנם מוקדש לסיום לימודים במוסד חינוכי על-יסודי או שהם משוחררים במסגרת קדם צבאית של צבא הגנה לישראל. (3) לא מלאו להם 22 שנים והם - (א) בשירות סדיר כמשמעותו בחוק שירות ביטחון...". למה צריך לממן הוצאות נסיעה לבת או לבן עד גיל 20 שלומדים במוסד חינוכי על-יסודי? נניח לצורך העניין שהבן שלי עושה דחיית שירות וממשיך ללמוד עוד שנה בסמינר למורים בכיתה י"ג-י"ד, למה צריך לשלם לו הוצאות נסיעה? לפי החוק שלכם צריך, כי זאת ההגדרה. אני ממשיך לקרוא בפסקה (3): "(ב) בת המשרתת בהתנדבות בשירות לאומי שאישר השר ובתנאים שקבע באישור ועדת העבודה והרווחה". חה"כ בן-צור, אני מבין שאתה מתכוון רק ל-(3)(ב). כל האחרים לא שייכים לעניין.

אברהם שוחט:

בסדר, אין לו התנגדות לזה.

חיים אורון:

אני אומר את זה כדי שיהיה ברור מבחינת החוק, כי פה מחוקקים חוק. לא התכוונו לחלק את זה לכל מי שנכנס לסעיף 238. אין הצדקה לתת את זה לסמינריסטים ולסמינריסטיות שלומדים ארבע שנים לפני הצבא. אני מקווה שאין על כך ויכוח.

אברהם הירשזון:

מאה אחוז. לא זאת היתה הכוונה.

רחבעם זאבי:

חה"כ אורון צודק.

חיים אורון:

לכן אני מצטרף להצעתו של חה"כ שלום שמחון, ואני מקווה שהשר ימצא את אותה מידה של גמישות שהוא מצא--

אנה שניידר:

אני בדקתי ומצאתי שבשלב של הכנה לקריאה ראשונה אפשר לעשות כל שינוי שרוצים.

חיים אורון:

אם אפשר אני מציע להוסיף, על דעת כל הוועדה, גם את מי שקיבל כדת דחיית שירות ומשרת במסגרות שיאשר אותן שר החינוך - אני מתכוון לשירות בתנועות נוער ובמסגרות חינוכיות.

שלום שמחון:

בני שנת שירות, אני הגדרתי את זה.

חיים אורון:

מי שעושה שנת שירות ומוכר ככזה על-ידי משרד הביטחון ומשרד החינוך, יהיה זכאי למה שניתן בהצעות החוק שלפנינו.

שמריהו בן-צור:

מקובל.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ יצחק כהן, בבקשה.

יצחק כהן:

גם אני מסכים עם חברי-הכנסת אורון, שוחט ושמחון, כי מה שחשוב פה זו המהות ולא ההגדרה. אם לפני השירות הצבאי נותנים שנת שירות ומדובר בשירות אמיתי לציבור, בהחלט אפשר לקבל את ההצעה של חה"כ שמחון. אבל יש לי הצעה להרחיב את זה ולצרף להצעת החוק גם חברים בארגונים ובעמותות התנדבותיות לשירות הציבור, לחולים ו/או למשפחות במצוקה או לילדים חולים, כפי שייקבע - אפשר להחליט שזה ייקבע על-ידי ועדה בין-משרדית או ועדה ציבורית של משרדי החינוך, הבריאות והרווחה. הכוונה היא לכל אותם ארגונים כמו עזר מציון, קו לחיים וזכרון מנחם.

שלום שמחון:

זה נכלל ב-5,000 בנות שמשרתות בשירות לאומי.

יצחק כהן:

אני לא מדבר על אלה שמשרתים במסגרת שירות לאומי, אני מדבר על מתנדבים מקרב הציבור. מתנדבים ומתנדבות למען הציבור, למען חולים, משפחות במצוקה או ילדיהן, יהיו זכאים לדמי קיום ודמי נסיעה כפי שזכאיות מורות חיילות בשירות סדיר.

אברהם שוחט:

גם מתנדבים במגן דוד אדום יהיו זכאים לכך?

יצחק כהן:

למה לא? כל מי שנותן שירות למדינה. מה זה חשוב אם זו מתנדבת בשירות לאומי שעושה קפה לשופט שהיא עובדת איתו או אם זה אחד שיושב ליד ילד חולה סרטן שבוע-שבועיים? מה שחשוב זה השירות לציבור.

שלום שמחון:

אני הוספתי 560 איש, אתה הוספת אלפים.

יצחק כהן:

מה שחשוב באמת זו המהות, אני מסכים אתכם. המתנדבים שאני מדבר עליהם נותנים שירות לציבור, שירות התנדבותי, ומגיעים להם דמי נסיעה ודמי קיום.

שלום שמחון:

חה"כ כהן, אני אגיש אתך הצעת חוק נפרדת בעניין הזה. אם תוסיף את זה כאן, בגלל זה ייתקע עכשיו כל העניין.

היו"ר אברהם רביץ:

מישהו פעם אמר שהאויב של הטוב הוא המצוין. הרי הדלת פתוחה להצעות חוק נוספות והשולחן שלנו פתוח. הרי הצעת החוק הזאת לא עומדת להיגמר עד ספטמבר כי אין לנו זמן, ובפגרה אנחנו לא דנים בהצעות חוק כפי שידוע לכם.

חיים אורון:

אל תתחייב כי לממשלה יש בדרך כמה חוקים.

היו"ר אברהם רביץ:

דנים רק בחוקים שבאים מהממשלה, אתה יודע את הכללים. לכן אני רוצה להציע, בלי להתייחס ליחס שלנו - הציבור החרדי - לשירות לאומי. להיפך, הרי בגלל היחס שלנו לשירות לאומי אני בעד החוק, כי האם נרשה לבנות שמשרתות לנסוע בטרמפים? הרי זה דבר נורא ואיום. אם הן שם, צריך לדאוג שהן יסעו בתחבורה מסודרת. אני רוצה להציע לחברים וגם לך, חה"כ שמחון - למרות שהרעיון שלך נשמע הגיוני ואין לי ספק שזה יעבור בקריאה טרומית בכנסת - בואו נתרכז בהצעות החוק העומדות לנגד עינינו. אם נציע הרחבות, אני כבר רואה איך מדגדג בקצות אצבעותיו של נציג האוצר לומר כאן משהו.

יש לנו תוכנית ששר התחבורה הציג בפנינו. אנחנו יכולים להחליט שהצעות החוק תעלינה לקריאה ראשונה ותיפגשנה עם המציאות ששר התחבורה הציע, הרי הוא יתחיל להפעיל את זה בספטמבר, ובכל מקרה לפני ספטמבר לא נגמור את הצעות החוק.

חה"כ שמחון, כדי שלא תרגיש את עצמך מאוד מקופח, תגיש את ההצעה שלך במסגרת הסתייגות לקריאה שנייה ושלישית.

שלום שמחון:

אני מבקש להעמיד את ההצעה שלי להצבעה.

אברהם שוחט:

אם הוא יורד מזה, אני מבקש להעמיד את זה להצבעה.

יצחק כהן:

גם אני רוצה שיצביעו על ההצעה שלי.

היו"ר אברהם רביץ:

שר התחבורה, בבקשה.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני רוצה להגיב לדברים שנאמרו. אני מדבר כרגע רק על נושא השירות הלאומי מכיוון שבאתי מוכן רק לנושא הזה, אני לא יכול להתייחס לנושאים אחרים. אם רוצים פעם לדון במדיניות ההנחות בכלל בתחבורה הציבורית, אני מוכן לדון בזה. יש המון הנחות לכל מיני קבוצות ואפשר להרחיב אותן בלי סוף, השאלה רק כמה זה עולה לממשלה, כמה סובסידיה צריך להוסיף, אבל זה לא הנושא כרגע.

שלום שמחון:

אדוני השר--

שר התחבורה יצחק לוי:

רגע, תן לי לסיים. אני כרגע לא דן בהצעות האחרות שהוצעו כאן. אם הוועדה תחליט, בבקשה. אני בעד העניין הזה באופן עקרוני, אני בעד עוד כל מיני דברים, אבל אני מדבר כרגע על השירות הלאומי. אני פונה לוועדה לא לחוקק את זה בחוק מכיוון שאין תקדים לתעריפי נסיעות בחוק.

היו"ר אברהם רביץ:

גם לחיילים זה לא בחוק?

שר התחבורה יצחק לוי:

זה לא בחוק.

אברהם שוחט:

לקשישים זה היה בחוק.

שר התחבורה יצחק לוי:

היה לקשישים ובוטל. במסגרת חוק לקשישים (חוק אזרחים ותיקים) היה סעיף שדיבר על הנחות בתחבורה הציבורית.

שמריהו בן-צור:

סליחה, אדוני השר, הצעת החוק שלי אומרת שאני רוצה להשוות קבוצה מסוימת לקבוצה אחרת.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני מדבר כרגע על תחבורה ציבורית. אמרתי כאן שאנחנו הולכים להפעיל הסדר--

רחבעם זאבי:

כבוד השר, אצלי לא כתובה המילה "תעריף", אלא השוואה בין חיילות לבנות שירות לאומי.

שר התחבורה יצחק לוי:

מכיוון שהנסיעות של החיילות לא קבועות בחוק אלא זה בתקנה, אתה משווה דבר בחוק לדבר שלא קיים בחוק עיקרי אלא בחקיקה משנית.

אנה שניידר:

חה"כ זאבי מציע שהנסיעה של בנות השירות הלאומי תהיה חינם.

רחבעם זאבי:

זה מה שהכנסת רוצה.

שר התחבורה יצחק לוי:

אם הכנסת רוצה, שתעשה מה שהיא רוצה. אני אומר את דעתי. אנחנו הולכים לקראת מה שחברי-הכנסת רוצים ואנחנו מכירים בעיקרון. הדבר הזה ייעשה מבחינתנו בשני שלבים. שלב אחד בספטמבר, השוואה לחיילים. אז נלמד את העניין ונעשה השוואה לחיילות; כך אני רוצה, אבל אנחנו עושים כרגע את מחצית הדרך. יבוא ח"כ זאבי ויגיד: למה לחיילות יש כסף ולבנות שירות לאומי אין כסף? כי לחיילות כבר נותנים. זאת בעיה, תמיד למי שאתה נותן אתה לא בא לקחת. אתה כרגע צריך להוסיף.

ח"כ דהן, אני חושב שאתה לא מבין איך הולך העניין של התחבורה הציבורית. זה הכל כסף לאגד, אין פה חשבון אחר. אתה נותן עוד הנחה, אתה משלם עוד כסף לאגד. אגד צריך לכסות את הטיפעול שלו, אין דרך אחרת. בעצם אתה אומר: תן לאגד עכשיו עוד 5 מיליון, עוד 10 מיליון, עוד 20 מיליון. בבקשה, השאלה מניין - מתקציב הביטחון? מתקציב החינוך? מתקציב הרווחה? מתקציב התשתיות? לכן הגענו לסיכום עם האוצר שיש באפשרותנו השנה, מלבד הכסף הניתן דרך משרד החינוך וכספים אחרים, להוסיף עוד 2 מיליון שקלים לנושא כדי להריץ את זה ולהשוות בספטמבר הקרוב את התנאים של בנות השירות הלאומי לחיילים.

שלום שמחון:

למה אתה מציע את הפתרון הזה רק לאוכלוסייה מסוימת?

שר התחבורה יצחק לוי:

זו הצעתי כרגע.

היו"ר אברהם רביץ:

השר לא עשה שיעורי בית לגבי עוד כסף.

שר התחבורה יצחק לוי:

אני לא יודע בכמה מדובר, לא למדתי את העניין, אף אחד לא פנה אליי בעניין הזה. אני לא יודע בכמה אנשים מדובר, אני לא יודע איפה הם משרתים. תפנה אלי ואני מוכן לטפל בזה. לכן אני פונה ליושב-ראש על אף שמבחינתי אין כל כך נפקא מינה אם ההצעה תתקבל עכשיו לקריאה ראשונה או לא כי בין כה היא לא תבוא לקריאה ראשונה עד אחרי הפגרה, ובינתיים אנחנו כבר נפעיל את ההסדר שלנו - אני מציע להישאר במסגרת החקיקה הטבעית של נושא תעריפים שהיא חקיקת משנה ולא חקיקה ראשית. תודה רבה.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, אני מציע שנתרכז בהצעות החוק שהובאו לפנינו.

חיים אורון:

אנחנו מבקשים להצביע.

היו"ר אברהם רביץ:

בסדר. למרות דברי השר אני חושב שיהיה נכון שהצעות החוק יתקבלו וזה יהיה קטליזטור לכך שהמשרד אכן יבצע את התוכנית שהוצגה פה על-ידי השר. אני יוצא מתוך הנחה שהמשרד יבצע את זה, לכן גם לא נתקדם עם החוק. אם בסופו של דבר נראה שבספטמבר העסק מתחיל, אני בטוח שאני לא אצטרך להפעיל את סמכותי כי גם חברי-הכנסת יבינו שאין צורך בהצעת חוק. לכן אני מציע בשלב זה כן להצביע על הצעות החוק העומדות לפנינו.

יצחק כהן:

עם התוספות שהצענו.

היו"ר אברהם רביץ:
בלי שום תוספות.

שלום שמחון:
אני מבקש להביא את ההצעה שלי להצבעה.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מציע בלי תוספות ואגיד לכם מדוע. פה נעשתה עבודת מטה והם יודעים כמה זה עולה. לגבי התוספות, לא נעשתה עבודה. חה"כ שמחון, אני לא אמנע את הזכות שלך לבקש להעלות את הצעתך להצבעה, אני מציע שלא נעשה את זה. בכל אופן לא נכרוך את שני הדברים, בואו נצביע על שתי הצעות החוק כפי שהן בנפרד. דרך אגב, לא קיבלנו שום הערכה או עמדה לגבי הקטע של דמי קיום.

שמריהו בן-צור:
דמי קיום זה עניין של 4 מיליון שקל, אדוני, זה כל הסיפור.

שלום שמחון:
אני מבקש להביא להצבעה את ההצעה שלי.

חיים אורון:
ההצעה של חה"כ שמחון היא פחות מ-4 מיליון.

היו"ר אברהם רביץ:
אני לא יודע, אף אחד לא עשה הערכה.

חיים אורון:

אני יודע, אני יכול להגיד לך בדיוק כמה היא. העלות של כרטיס חופשי שמשלמות התנועות הוא 1,100 שקל לאדם בשנה.

שלום שמחון:

חה"כ יצחק כהן, אני אלך אתך לחוק נפרד בנושא שלך. תעשה לי טובה, תוותר על זה עכשיו כי מה שאני מעלה הוא עניין עקרוני. בגלל זה יצביעו נגד הכל.

יצחק כהן:
גם מה שאני מעלה הוא עקרוני.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ שמחון, אם אני מצביע על ההצעה שלך, אני צריך להצביע על שלך ושלו ביחד וכל הנלווים עליהם.

שלום שמחון:
אני מדבר על 500 איש, חה"כ כהן מדבר על אלפים.

חיים אורון:

אדוני היו"ר, אבל פה מדובר על תקופה קדם-צבאית של שירות לאומי. חה"כ יצחק כהן מציע לתת את זה כל המתנדבים במד"א, יד שרה, עזר מציון, קו לחיים וכל הארגונים ההתנדבותיים.

שמריהו בן-צור:

במשך כל השנים שהם מתנדבים, מאה שנים.

יצחק כהן:

לא, אפשר להגביל את זה בגילאים, אפשר להגביל את זה גם בזמן, שזה יהיה לשנה או שנתיים. אם לא ניתן להם נסיעות חינם, זה יעודד אותם לא להתנדב.

חיים אורון:

אדוני היו"ר, אנחנו נעשה התייעצות סיעתית.

שמריהו בן-צור:

לנו יש התייעצות סיעתית.

היו"ר אברהם רביץ:

מכיוון שיש התייעצות סיעתית בעניין הזה, ההצבעה תהיה מחר. חברים, תעשו עבודה ביניכם במשך ה-24 שעות הללו.

שמריהו בן-צור:

אדוני היו"ר, הגענו להסכמה שאנחנו מקבלים את ההצעה של ח"כ שלום שמחון.

חיים אורון:

ח"כ יצחק כהן ירד מהצעתו.

היו"ר אברהם רביץ:

בסדר. מחר נצביע על הצעות החוק של חברי-הכנסת זאבי ובן-צור ועל התוספת שהציע ח"כ שמחון.

שינויים בתקציב לשנת 1997

היו"ר אברהם רביץ:
אנחנו עוברים לשינויים בתקציב.

איוור קרשנר:

יש פה מספר 156-158 של משרד התיירות - העברת 3,000 שקל מתקציב התמיכות לתמיכה בארגון אכסניות הנוער.

היו"ר אברהם רביץ:

אין התנגדות. אנחנו מאשרים את הפנייה. אנחנו עוברים לפנייה מספר 167-168. איתי אייגס, תסביר לנו מהי הפנייה.

איתי אייגס:

הפנייה הזאת מיועדת לתקצב את החלק הראשון של ההסדר שנחתם בין משרדי הפנים והאוצר בנוגע למשבר ברשויות המקומיות. לפי ההסדר הועמדו מיליארד ש"ח למימון תוכניות ההבראה במהלך שלוש שנים, כאשר השנה יועברו 300 מיליון, בשנה הבאה 500 מיליון ובשנת '99 200 מיליון.

היו"ר אברהם רביץ:

מה שמועבר פה זה המנה הראשונה מתוך ה-300 מיליון?

איתי אייגס:

ה-300 מיליון זה המנה הראשונה. חלק מזה קיים בתוך התקציב ופה אנחנו עושים את ההשלמה ל-300 מיליון. חוץ מזה אנחנו מעבירים פה 80 מיליון שקל באשראי תקציבי שמיועד למיחזור הלוואות ולמתן אשראי לרשויות מקומיות שלא יכולות לגייס אשראי מהמערכת הבנקאית. חשוב להדגיש שההסדר הזה לגבי השנים הבאות - שנת '98 ואילך - מותנה בסיום הליכי החקיקה של חוק ההסדרים ברשויות המקומיות, מה שנהוג לכנות חוק האכיפה. חוק האכיפה נועד לתת טיפול לרשויות שחורגות מתקציבן. חוץ מזה, באותו הסכם יש גם הגדלה בשנת '98 ו-'99 - זה לא בא לידי ביטוי השנה - של תקציב מענק האיזון השוטף של הרשויות המקומיות, ב-'98 ב-160 מיליון ושנה אחר כך ב-160 מיליון שקל נוספים (בסך-הכל הגדלה של 320 מיליון).

אנחנו מייחסים חשיבות בעיקר לסעיפים שהם התניות על הסכומים - חוק ההסדרים ברשויות המקומיות, שאנחנו מקווים שיעבור סוף-סוף ויכניס יותר היגיון בפעולת המערכת, וכמובן לתוכניות ההבראה. תוכניות ההבראה, בניגוד להסדר כיסוי גרעונות קודם, הן לא העברת כספים על פי נוסחה בלבד. כאן כל רשות תצטרך להגיש תוכנית הבראה עם אבני דרך, שתהווה תנאי להעברת הכספים לאותה רשות. היא תגיש וצריך יהיה לסכם את תוכנית ההבראה.

אברהם שוחט:

אני רוצה לשאול מספר שאלות. שאלה אחת - אני רואה שמעבירים פה כ-200 מתוך ה-300 מיליון. אתה אומר ש-100 מיליון נוספים מצויים בסעיפים אחרים. האם זה בסעיפי משרד הפנים או בסעיף אחר? אם לא, צריך להעביר את זה.

איתי אייגס:

הבסיס קיים בתוך תקציב משרד הפנים - 124 מיליון נדמה לי. זה מסומן בתור רזרבה לכיסוי גרעונות.

אברהם שוחט:

אז צריך לשחרר אותה.

איתי אייגס:

חלק מזה כבר משוחרר, חלק מזה מופיע אבל אתם לא רואים את זה, זה לא ברמה של תוכניות.

אברהם שוחט:

אדוני היו"ר, אתה אומר שבעיית בני ברק נפתרה, אז הייתי רוצה להבין מה נפתר.

היו"ר אברהם רביץ:

זה לא מופיע כאן. מחוץ לפרשה הזאת יש הסכם על תוכנית הבראה עם עיריית בני ברק. כחלק מן ההסכם הם מקבלים הלוואה שאני אפילו לא יודע את גובהה, ועיריית בני ברק - בעצם הוועדה הקרואה - מצווה כנגד זה למספר פעולות של הבראה בתוך העירייה: להוריד כל מיני מענקים בתחומים שונים וכן הלאה. זה מה שאני יודע בגדול, אני לא יודע את הפרטים.

אברהם שוחט:

אז מה נפתר?

היו"ר אברהם רביץ:

הפיתרון הוא שנחתם ההסכם, כי האוצר היה מוכן כבר לפני שבועיים לחתום על ההסכם. אבל שר הפנים אמר: רק רגע, אני רוצה בעצמי ללמוד, לראות וכו'.

אברהם שוחט:

אנחנו נשמע מאיתי אייגס בדיוק את הפרטים לגבי בני ברק. אני הייתי רוצה דבר נוסף, אם אפשר. אנחנו בדרך כלל מקבלים דיווחים על המענקים לרשויות המקומיות באופן שוטף, איך מתחלק המענק. אני מבקש שמזכיר הוועדה או אתה תדאגו שנוכל לקבל דיווחים על הסדרי הבראה - מי מקבל וכמה - לכשהדברים יצאו לביצוע.

היו"ר אברהם רביץ:

סמדר אלחנני, תרשמי את זה בבקשה.

אברהם שוחט:

עכשיו אני מבקש לשמוע מאיתי אייגס הסבר לגבי בני ברק.

איתי אייגס:

לגבי בני ברק, היתה התדיינות מאוד ארוכה עם הוועדה הקרואה על תוכנית הבראה, כאשר תוכנית הבראה בנויה על אותו עיקרון שהזכרתי קודם - נקבעו שם אבני דרך מול תקציבים. מעבר לזה, יש שם סכום של אשראי שאני פשוט לא זוכר אותו כרגע.

היו"ר אברהם רביץ:

30 מיליון.

איתי אייגס:

זה אשראי שנועד למיחזור הלוואות. הסדר ההבראה הוא הסדר כמו שאנחנו רוצים לעשות ברשויות האחרות - הוא דורש להפחית את התקציב בפעילויות שונות, בתמיכות שונות. כנגד זה יש הגדלה של המענק לבני ברק.

היו"ר אברהם רביץ:

אני יכול להגיד לך שהפעילויות שעומדות להיות מקוצצות על-ידי הוועדה הקרואה - ורק ועדה קרואה יכולה לעשות את זה - יעשו שינוי ערכים בכל המערך של עיריית בני ברק. כך שעירייה חדשה לכשתקום שם, תבוא למצב הרבה יותר בריא מאשר היה לפני.

אברהם שוחט:

מהו סכום המענקים שם?

איתי אייגס:

סך הכל המענקים שם, נדמה לי שהוא 70 מיליון. ההסדר הזה נתן להם בעצם תוספת של 40 מיליון מענק.

היו"ר אברהם רביץ:

תודה. אנחנו מאשרים את פנייה מספר 167-168. אנחנו עוברים לפנייה מספר 170. איתי אייגס, מה הפנייה הזאת?

איתי אייגס:

בבנייה שביצע משרד השיכון בשנים עברו צריך לעשות השלמות פיתוח. לכן מבוקשת כאן העברה של 10 מיליון ש"ח.

חיים אורון:

לאילו מקומות זה מיועד?

איתי אייגס:

אין מקומות ספציפיים. אני יכול לתת לך כדוגמא את מעלה אדומים.

חיים אורון:

יש עוד דוגמאות כאלה?

איתי אייגס:

יש, מדובר על מקומות בכל הארץ. בהרבה מקומות נשאו חורים בשני היבטים: אחד, בצד של הפיתוח. השני, יתרות קרקע שלא שוקו - פה לבניין אחד, שם לבניין אחד - שהיו תקועות מכל מיני סיבות. באותו מקום שכל השכונה גמורה והמשרד משוק את היתרה של הקרקע, את החזר הפיתוח על המגרש הזה לא גבו אף פעם. הפנייה הזאת נועדה לאפשר למשרד לגבות את החזרים של הפיתוח בגין האתרים האלה, שישמשו להשלמות פיתוח. זוהי הגדלה הוצאה מותנית בהכנסה.

אברהם הירשזון:

אני מבקש להתנגד לנושא הזה. אני מבקש שיבוא סגן שר השיכון ויסביר לוועדה מדוע הוא לא משחרר כספים לשיקום שכונות בתל אביב-יפו.

היו"ר אברהם רביץ:

אני הייתי מציע לך לעשות את זה בפנייה אחרת כי פה הכסף מיועד בדיוק לפיתוח שכונות.

אברהם הירשזון:

לשיקום שכונות בתל אביב-יפו יש סכום עתק שמשוחרר טיפין-טיפין וזה נמשך כבר המון זמן. אני מוכן לשחרר את הפנייה שלפנינו, אבל בתנאי שיבוא השר ויסביר לנו מה קורה בתל אביב-יפו.

היו"ר אברהם רביץ:

איתי אייגס, יש לך תשובה על זה?

איתי אייגס:

אתה שואל אם לי יש הסבר איך מחלקים את הכסף לשיקום שכונות? בשום פנים ואופן אני לא יכול להסביר את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ הירשזון, אני מבין שאתה רוצה לעכב את הפנייה הזאת.

אברהם הירשזון:

כן.

איור קרשנר:

סגן השר היה בוועדת המשנה לשיכון לפני שבוע.

אברהם הירשזון:

סגן השר לא היה בוועדת המשנה, מי שהיה זה מנכ"ל משרדו. ועם כל הכבוד, אני לא קיבלתי תשובות מספקות.

היו"ר אברהם רביץ:

חה"כ הירשזון, לגבי הכסף הזה אני שומע מחוגי האוצר שהם באמת זקוקים לו וזה מיועד לשיקום שכונות, למקומות שהפיתוח בהם הוזנח לפני שנים רבות ועכשיו משחררים כסף לצורך זה. אני מציע שנאלץ את המשרד באמצעות עיכוב פנייה שאולי המשרד יותר מעוניין בה מאשר אנחנו. אני מציע לאשר את הפנייה שלפנינו ונזמין את סגן השר. אנחנו יכולים להזמין את סגן השר בכל מקרה כדי שיסביר מה קורה עם הכסף לשיקום שכונות בתל אביב-יפו ובמקומות אחרים.

אברהם הירשזון:

אדוני היו"ר, ראשית אני בטוח שהכסף הזה מיועד לשכונות שהוזנחו. אני רוצה לומר לך, מידיעה בשטח, שגם השכונות בתל אביב מוזנחות. אני מוכן לאשר את הפנייה הזאת הפעם, אבל בתנאי שסגן השר יבוא.

היו"ר אברהם רביץ:

בסדר, נתפוס אותו בהזדמנות אחרת.

חיים אורון:

חה"כ הירשזון, תסתכל על פנייה 191, שם אתה יכול לתפוס אותו. יש שם תקן מוסדות ציבור, השלמות לבנייה ישירה. זה סיפור יותר בוער.

היו"ר אברהם רביץ:
פנייה מספר 170 אושרה. אנחנו עוברים לפנייה מספר 176-177.

אברהם שוחט:

אני רוצה לשאול כאן שאלה. יש כאן בעיה, אני לא יודע אם אתה יכול לתת תשובה. בפנייה 167-168 שהוגשה בתאריך ה-3 ביולי, הרזרבה הכללית (סעיף 470101) ירדה ל-80 מיליון. בפנייה 176-177 שהיא מה-8 ביולי, מופיע בסעיף 470101 (הרזרבה הכללית) סכום גבוה יותר, ואני לא ראיתי את המעבר.

סמדר אלחנני:

אני יכולה להסביר את זה. יש גם הודעות לוועדה, יש דברים שכבר אושרו. חוץ מזה, מספר הפנייה לא מציין את התאריך הכרונולוגי. עם כל הרצון שלי "לטפס" על אגף התקציבים, בנקודה הזאת ירדתי מהם כי זה בסדר.

היו"ר אברהם רביץ:
ובכן, איתי אייגס, תסביר את פנייה מספר 176-177.

איתי אייגס:

הפנייה הזאת מיועדת להעביר הרשאה להתחייב מתקציב משרד הפנים (תקציב פיתוח רשויות מקומיות) לתקציב משרד התחבורה. זאת מהסיבה שמשרד הפנים מבצע את הפעילות בתחום הכבישים דרך משרד התחבורה. מי שחותם על החוזה הוא משרד התחבורה.

אברהם שוחט:
אפשר לאשר את זה.

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה מספר 176-177 אושרה. אנחנו עוברים לפנייה מספר 178 - העברת 15 מיליון שקל בהרשאה להתחייב לתקציב הרשויות המקומיות עבור פיתוח תשתיות ברשויות המקומיות, שיקום והקמת כבישים ומדרכות.

חיים אורון:
אפשר לאשר.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את פנייה מספר 178. אנחנו עוברים לפנייה מספר 180. העברת 10 מיליון ש"ח בהרשאה להתחייב לקציב הפיתוח של משרד האוצר בעקבות העברת עודפים בסכום זה. אנחנו מאשרים את פנייה מספר 180.

נעבור לפנייה מספר 184.

איתי אייגס:

מדובר פה על שינויים פנימיים, העברה פנימית של 2 מיליון שקל במשרד הפנים, למימון הוועדה לאיחוד רשויות.

היו"ר אברהם רביץ:
כל כך הרבה כסף עולה הוועדה?

איתי אייגס:

זו לא הוועדה עצמה. הוועדה הולכת לעבוד באמצעות פרויקטים ולעשות עבודה רצינית.

אברהם שוחט:

אם במחיר של מיליון שקל יאחדו שתי רשויות, זה כדאי כי נרוויח 5 מיליון שקל.

היו"ר אברהם רביץ:

פנייה מספר 184 אושרה. אנחנו עוברים לפנייה מספר 188-189 - העברת 1.6 מיליון ש"ח עבור חלק המדינה בתשלום פיצויים, לפי פסק בורר, לקיבוץ עין גב. אנחנו לא מתעסקים עם בוררים, אנחנו מאשרים את זה. רק תסתכלו כמה זמן זה נסחב - משנת 1969 שאז הכינרת עלתה על גדותיה והיו הצפות.

אנחנו עוברים לפנייה מספר 190 - תיקצוב 5 מיליון שקל לחיזוק הצוק ביפו לצורך שימור בית הקברות המוסלמי בגבעת עלייה ביפו.

אברהם שוחט:

הייתי בטוח שכבר ביצעו את זה.

איתי אייגס:

חיזוק הצוק ביפו זו החלטה של בייגה עוד בתור שר אוצר.

היו"ר אברהם רביץ:

אנחנו מאשרים את פנייה מספר 190, ועוברים לפנייה מספר 191.

איתי אייגס:

מדובר פה על העברת 48.8 מיליון שקל לכמה נושאים, ביניהם תקן מוסדות ציבור. זה תקן לפי דו"ח ברודט לכל סוגי מוסדות הציבור - גם בתי כנסת, גם מקוואות, גם מעונות יום, גם אולמות ספורט; מתנ"סים וספריות רק באזורי עדיפות לאומית. חוץ מזה יש כאן השלמות לבנייה ישירה, זה עוד מהפרוגרמה של 1989-92.

חיים אורון:

באלו מקומות?

איתי אייגס:

כל מיני מקומות.

חיים אורון:

אל תגיד "כל מיני".

שי וינר:

זה תשלום בגין פסקי דין של הממשלה. אלו מחלוקות היו עם הספקים והקבלנים שעד היום מתקשקים עם זה.

איתי אייגס:

ובכן, יש כאן השלמות לבנייה ישירה, בנייה בטחונות ביישובי קו העימות ויש פה 2 מיליון לפיתוח מערכות מידע של משרד הבינוי והשיכון.

היו"ר אברהם רביץ:

בואו נאשר את פנייה מספר 191.

אברהם הירשזון:

אני סומך על מה שאתה אמרת, שאתה תפעל בנושא של שיקום שכונות בתל אביב-יפו.

היו"ר אברהם רביץ:

אני בהחלט אפעל, אני אזמין את סגן שר השיכון שיתן תשובות לגבי שיקום שכונות בתל אביב-יפו. אבל לא בטוח שהתשובה שהוא יתן תהיה מספקת. נשלח לסגן השר מכתב באופן רשמי שאנחנו רוצים לקבל תשובה בנושא הזה.

אנחנו עוברים לפניית מספר 197 ו-198-199. בפנייה מספר 197 מדובר על העברת 46 מיליון שקל מהרזרבה למשרד הקליטה. אני רואה שזה נובע מהסכם קואליציוני.

אברהם שוחט:

שתי הפניות האלה קשורות?

נטשה מיכאלוב:

כן.

אברהם שוחט:

ה-40 מיליון שמורידים (בפנייה מספר 198-199) מהרזרבה זה מסל קליטה?

נטשה מיכאלוב:

זו העברה מסל קליטה דרך הרזרבה הכללית לתקציב אשראי.

אברהם שוחט:

למה מורידים מסל קליטה? כי יש פחות עולים?

נטשה מיכאלוב:

נכון. זה המקור.

היו"ר אברהם רביץ:

בפנייה מספר 198-199 אני רואה שה-40 מיליון עוברים לסעיף הלוואות לעולים. האם יש החלטה להגדיל את ההלוואות לעולים?

נטשה מיכאלוב:

אלו הלוואות שהסוכנות נתנה בזמנו והממשלה נכנסה לזה. מדובר על הלוואות ומענקים לעולים חדשים, מענקים לנזקקים והלוואות ליתר האוכלוסייה. הם ניתנו במשך שנה, וכך זה תוקצב. לפי מה שהוחלט בזמנו, ההלוואות והמענקים שניתנים לעולים היו צריכות להיפסק עכשיו החל מחודש אוגוסט. לפי ההסכם הקואליציוני, ההסדר של מענקים והלוואות לא ייפסק ומה שמתקצב כאן זו השלמה עד סוף השנה.

היו"ר אברהם רביץ:

זה עובד לפי קריטריונים? איך נותנים את ההלוואות?

נטשה מיכאלוב:

ההלוואות ניתנות לכל עולה חדש. כל עולה מקבל בממוצע, נדמה לי, 3,000 שקל מענק או הלוואה. עולה חדש שמגיע מקבל הלוואה ועולה חדש שהוא נכה או נזקק מקבל מענק.

אברהם שוחט:

הסכום של 40 מיליון שמורידים מקליטה ישירה, הולך לרזרבה הכללית ומהרזרבה הכללית הולך להלוואות לעולים להשלמת סל קליטה במקום הסוכנות? זה הסיפור?

נטשה מיכאלוב:

זה הסיפור בדיוק. זו פשוט השלמה עד סוף השנה כי זה היה אמור להיפסק.

אברהם שוחט:

אז למה זה לא מתן אשראי?

נטשה מיכאלוב:

זה מתן אשראי.

אברהם שוחט:

בפנייה מספר 197 אני רואה שה-46 מיליון זה הרשאה להתחייב ואני רואה שיש פה גם סכומים בהוצאה בעקבות שינויים פנימיים. יש סיוע בתעסוקה לעולים - 5 מיליון, תחום פעולה כללי - 3 מיליון, קליטה חברתית - 8 מיליון. זה 16 מיליון. כנגד זה יש הורדה של 12 מיליון בתוכנית קליטה ישירה (סל קליטה) והורדה של 4 מיליון בקליטת מדענים. האם לא צריך את התקציב לקליטת מדענים עולים?

נטשה מיכאלוב:

קליטת מדענים עולים - השנה זה מתוקצב.

אברהם שוחט:

אני רואה שמורידים פה 4 מיליון.

נטשה מיכאלוב:

כי השנה זה מתוקצב ב-6 מיליון וההוצאה בפועל השנה צפויה להיות לכל היותר 2 מיליון. בהסכמה של משרד הקליטה, השתמשנו בזה.

חיים אורון:

פשוט יש פחות עולים אז יש פחות מדענים עולים חדשים. חבר'ה, אם לא עולים, יהיה הרבה כסף...

היו"ר אברהם רביץ:

אישרנו את פניות מספר 197 ו-199-198.

יצחק כהן:

הגיע מכתב לחברי הוועדה לגבי רכישת ריהוט למבנים החדשים של משרד החקלאות.

היו"ר אברהם רביץ:

לא אישרנו את זה וביקשנו הסבר. איתי אייגס רוצה להסביר את הנושא של הריהוט למשרד החקלאות.

איתי אייגס:

במסגרת הפינוי של דרום הקריה, אחד המשרדים הגדולים שיושבים שם הוא משרד החקלאות. בנו לו משרד חדש בבית דגן במסגרת של קריה חקלאית והוא צריך לעבור לשם. בשל ההעברה הם צריכים ריהוט שמתאים למבנה החדש. אפשר להגיד: בואו נעביר את כל הריהוט הישן, אבל זה לא נכון לעשות. מה שנכון לעשות, ועל זה נצטרך להתחשבן איתם במשך הזמן - להם יש הרי תקציב תיפעול שבו מחליפים ריהוט כל שנה. אם עושים חידוש של כל הריהוט בשנה אחת, אחרי כן כמה שנים לא צריך להוציא מהתקציב הזה ואנחנו בהחלט נתחשבן איתם בעניין הזה. אבל במועד ההעברה הם זקוקים לריהוט חדש, וזה היום אחד המעצורים הקטנים שנשארו לסיום הפינוי.

אברהם הירשזון:

אני רוצה להגיד משהו בנושא של הריהוט למשרד החקלאות לפני האישור.

איוור קרשנר:

הפנייה הזאת אושרה וביקשנו הסבר. היום הגיע ההסבר וחילקנו אותו לחברים.

יצחק כהן:

אני רוצה לומר משהו והחברים בוודאי יסכימו אתי - מפנים הרבה לשכות של שרים בתל אביב. אני בטוח שהאדריכל יכול לקחת את הריהוט הישן ולהתאים איתו חינום למשרד החקלאות. לא חייבים שהכל יהיה חדש.

היו"ר אברהם רביץ:

חברים, בשעה 12:45 יש הצבעה על רוויזיה.

הישיבה הופסקה בשעה 12:10.

הישיבה נתחדשה בשעה 12:45.

היו"ר אברהם רביץ:

אני מחדש את הישיבה. לפנינו שתי פניות - מספר 186 ו-187 - שאושרו על-ידי הוועדה וחה"כ שוחט ביקש לערוך רוויזיה. מי בעד ומי נגד הרוויזיה?

ה צ ב ע ה

בעד - 2

נגד - 6

היו"ר אברהם רביץ:

הרוויזיה לא התקבלה ופניות מספר 186 ו-187 אושרו. תודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:50.